

Kobanê direnişinin “kurnaz” dostları...

Emperyalistler eliyle bölge uzun soluklu bir çatışma haline sürüklenmekte ve Kürt halkının mücadelesi bu derekeye çekilmek istenmektedir. ABD’li uzmanların IŞİD karşıtı mücadele uzun soluklu bir mücadele olacak diyerek sürece 3 yıllık ömür biçmesinin mantığı da buradadır ki, hedef yine mezhepçi temelde bir Orta-

doğu kamplaşması olacaktır ve Kobanê direnişinin “kurnaz” dostlarının bir işlevi de bu olmaktadır.

Bu tablonun temel eksiği, sürecin rotasında ezilen ulus ve kitlelerin yöneliminin ve aktif mücadelesinin tüm bu tartışma ve öngörülerini boşa düşürme kudreti olduğuna dairdir.

☞ Sentez 08

Tavizsiz ve sınırsız direnişle 25 Kasım’a!

Arin Mirkan’da vücut bulan kadınların sınırsız direnişi, kadının kendi “alın yazısı”na mahkum olmayışının somutlanması oluyor; diğer yandan İran’da kendisine tecavüz eden öldürdüğü için 7 yıllık tutsaklığının ardından idam edilen Reyhaneh Jabbari’nin verdiği tavizsiz direniş, ataerkil zihniyetin köhnemişliğini teşhir eder-

ken bir kez daha Jabbari şahsında kadının gücüne tanık oluyoruz.

Sonuç olarak Mirabel Kardeşler’den Arin’e, Reyhaneh’e kadınların özgürlük mücadelesi devam ederken kadın dayanışmasının önemi bir kez daha kendini ortaya koyuyor; 25 Kasım’lar sınırsız ve tavizsiz direnişlerle anlam buluyor.

☞ Sentez 09

Özgür gelecek

Haftalık

Pêşeroja Azad

Sayı: 14

www.ozgurgelecek.net

Fiyat: 1 TL

20-26 Kasım 2014

Özgür Gelecek’ten

İspanyollar ve Kübalılara uyarımızdır!

Merhaba,
Öyle bir Cumhurbaşkanımız var ki, dünya hep onu konuşuyor! Daha önce Obama’ya peşmerge teklifini kendisinin götürdüğünü söyleyerek gündeme gelen R. T. Erdoğan, şimdi de tarihçilerin ağzını açık bırakan açıklamalarla gündemde!

Ülkenin her yanı bitti, gözünü Küba’ya diken Erdoğan, yanı AVM yanı camilerinden birini de Küba tepelerinde görmek istediğini söyledi, ardından da Amerika’yı Kristof Kolomb’dan önce müslümanların keşfettiğini açıkladı. İspanyollar, Erdoğan’ı daha yeni tanıyor olacaklar ki, “söylediklerini kanıtlasın” demiş.

Oysa Erdoğan ve temsil ettiği zihniyet, “söylediğini kanıtlama” kaygısı hiç gütmemiş, Gezi İsyanı’ndan Kobanê serhildanına kadar tüm halk hareketine karşı her türlü iddiada bulunmuş ve bunları kanıtlama ihtiyacı duymamış hatta linç saldırısı örgütlemiştir. İspanyollar ve Kübalılar da dikkat etsinler! Bizden uyarı!

Emekçinin Gündemi

Örgütlen, asgari yaşama diren!

☞ Sayfa 05

Göğün Yarısı

Kadın zaferlerini yaymaya...

☞ Sayfa 07

Gündem

Halkın kanı üzerinden...

☞ Sayfa 03

Pusulâ

Cüret ve kararlılıklarından...

☞ Sayfa 11

İşte “Yeni Türkiye” fotoğrafı!

Ermenek’te maden işçilerinin cenazeleri yerin yüzlerce metre altında çamur yığını içinde beklerken Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik açıklamasıyla ülkede işçi hayatının ne denli önemsiz görüldüğünü kanıtladı.

Çelik’in açıklamasına göre Türkiye’de 680 bin “tehlikeli işyeri” bulunuyor ve bunların 470 bini henüz iş güvenliği uzmanıyla sözleşme dahi imzalamamış durumda. Diğer yandan 210 bin işyeri söz konusu sözleşmeyi imzalamış olsa da “tehlikeli işyeri” statüsünde! Görünen o ki, allanıp pullanarak karşımıza çıkarılan paketler; işçinin değil “işin güvenliğini” sağlamayı hedefliyor.

İşçilerin fitratında ölüm yok ama alınteri ve kan emicilerin fitratında yalan, dolan var. “Çözüm süreci”, “Alevi açılımı”, “Dersim katliamı” derken halkın yoksulluğunu ve özgürlük-eşitlikten yoksunluğunu gizlemeye çalışıyorlar. Ancak onların bu “Yeni Türkiye”sinde Ermenek’te işçilere ulaşmak için çıkarılan harfiyattan kömür toplayan kadının söylediği “Çocuklarımız hala orada ama bizim bu kömüre ihtiyacımız var” sözündeki acı gerçek gizlenemeyecek kadar açık!

**YDK,
Arin ve Reyhaneh’le
25 Kasım’a
hazırlanıyor!**

☞ Yaşamın İçinden 02

**DDSB’den
“asgari yaşama
direnme”
kampanyası**

☞ Yaşamın İçinden 02

**“Önce
işçileri,
sonra ağaçları
katlettiler”**

☞ Emek 04

**Antakya’da
bir halk
kahramanı;
Cemil Hayek**

☞ Emek 02

YDK “Reyhaneh biziz, biz Arîn’iz” diyerek 25 Kasım’a hazırlanıyor

H. Merkezi: 25 Kasım Kadın Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü yaklaşırken **Yeni Demokrat Kadın, “Reyhaneh biziz, biz Arîn’iz”** şiarıyla 25 Kasım çalışmalarına hız verdi.

İstanbul

* **Gülsuyu:** 22 Kasım Cumartesi günü Gülsuyu Mahallesi’nde **“Mutfaktan çıkıyoruz! Uyuşturucuya, yozlaşmaya ve kadına şiddete karşı birleşiyoruz!”** şiarıyla düzenlenecek Kadın Festivali’nin çalışmaları 11 Kasım günü ev ziyaretleri ile başladı. Ziyaret edilen kadınlar giderek kötüleşen yaşam koşulları yoksulluk derken; kadınlar olarak böylesine yalnızlaştırılıyor, böyle bir festivalin düzenlenmesine çok sevindiklerini belirttiler.

Söz konusu kadın olunca her kesim ve siyasi görüşten kadının bir araya gelmesi gerekliliği tartışıldı. Ev ziyaretleriyle sürdürdüğümüz çalışmalarda kadınlarla sohbetler sırasında diğer bir konu ise mahalledeki uyuşturucu ve yozlaştırma sorunu oluyor.

Festivale dair bir diğer çalışma ise 12 Kasım günü gerçekleştirilen semt pazarında kadınlarla etkinlikte yayınlanacak sinevizyon için röportaj yapmak oldu. Çoğu kadın konuşmaktan çekinirken özellikle yanlarında eşleri olanların bu konuda kesinlikle cevap vermediği dikkat çekti. Röportajlarda ise “namus” kavramının toplumsal bağlayıcılığının ne kadar keskin olduğu bir kez daha ortaya çıktı. Hazırlıklar tiyatro çalışmaları ve sokaklarda afiş, pankart çalışmalarıyla devam ediyor.

* **Sarıgazi:** Uzun zamandır toplantılarla ve kahvaltılarla 25 Kasım

kapsamında yürüttüğümüz çalışmalara; Sarıgazi’de, **“Reyhaneh biziz, biz Arîn’iz”** şiarıyla gerçekleştirdiğimiz şiddet atölyesi ile devam ettik. Sarıgazi YDK’nın örgütlediği atölyede erkek yoldaşların ev yaşantılarına sızdık! Oluşturduğumuz bu atölyede esas amacımız, erkek arkadaşların “yeni yeni sızmaya başladığımız” aile içi yaşantılarındaki mevcut çelişkileri açığa çıkarma ve bu doğrultuda evlerindeki kadınlara gitmekti.

Konular tartışmaya açıldığında özellikle erkek arkadaşlar hayli bir zorlandılar konuşmakta. İlk söz erkek arkadaşlara verilerek, evde nasıl birisi olduğu ve kolektif yaşama ne kadar dahil olduğunu sorduk. Aldığımız cevap karşısında hiç de şaşırmadık. Olaydan rahatsız olduğunda ise eşine dönerek **“Ben anlatmayayım en iyisi yoldaş anlatsın”** oldu. Her ne kadar konumuz erkek arkadaşların ev içi hayatı olsa da, tartışmalar yine dönüp doluşup kadın sorununa geldi. Bu tarz toplantıları ve atölyeleri de bu sorunlarımızla yüzleşmek ve çözüm üretmek için yapıyoruz. Bu platformlarla ve aile ziyaretleri ile ev içi yaşantılarına dâhil olacağız ve denetim mekanizmasını salt faaliyet içi değil erkek/yoldaşların üzerinde de etkin hale getireceğiz.

Mersin

25 Kasım öncesinde kadınlar olarak toplantımızı aldık. Bu toplantıda YDK buluşmasında yürütülen tartışmalar ve alınan kararlar ekseninde **Mersin YDK Komisyonu**’muzu oluşturduk. Ardından 25 Kasım’da yerelde yapacağımız çalışmalar üzerine kararlar aldık. Bu çalışmalar, Mersin’deki kadın

faaliyetimizin daha örgütlü bir şekilde ilerlemesinin bir adımı olacaktır.

25 Kasım, bu doğrultuda bir başlangıç niteliğindedir. Alanımızda kadın faaliyetinin örgütlenmesinde komisyonun daha aktif rol alması için haftalık komisyon toplantısı yapılımasını kararlaştırdık. Komisyonumuzu kurduktan sonra 25 Kasım gündemini tartışmaya başladık.

Üniversitede, Kobanêli kadınlarla dayanışmayı büyütmek için yardım standı açılarak buradan yardımlar toplanacak. Standımızı daha görünür ve renkli bir hale getirmek için fotoğraf sergisi açılacak. Stant çalışması esnasında kadınlarla birlikte pankart çalışması yapılacak. Üniversite içerisinde 25 Kasım’a dair yazılımlar yapılacak. Üniversite çalışmalarımızın sistemli bir şekilde ilerlemesi için haftalık faaliyet programı oluşturduk. Faaliyetimizin bir diğer ayağını ise mahallelerde gazete dağıtımını yaparak ve kadınlarla bir araya gelerek öreceğiz. Burada esas olarak yeni çıkan YDK dergimizi kadınlara ulaştırmaya çalışacağız.

stant açarak ve 25 Kasım’a dair çıkardığımız bildirileri dağıtarak başladık. **Arin Mirkan, Reyhaneh Jabbari, Kader Ortakaya** ve daha birçok kadının fotoğraflarından oluşan sergi ile açılan stand ilgi büyüktü. 25 Kasım’a bildirinin yanı sıra dövizlerle çağrı yaptık. Kadınlarla 25 Kasım üzerine sohbet ettik.

12 Kasım günü ise çalışmalarımıza, hem Ege Üniversitesi’nde hem de Konak’ta fotoğraf sergisi yaparak devam ettik. Standımızda Türkçe-Kürtçe kadın türkileri eşliğinde 25 Kasım’a çağrı bildirilerimizi dağıttık. Ege Üniversitesi’nde yaptığımız çalışma; genç kadınlarla buluşma açısından verimli geçerken, standımızda, 25 Kasım’ın kadınlar nezdinde önemini anlatarak; bu günün, sadece kadınların şiddet

İzmir

25 Kasım’da kadınlara her türlü şiddete karşı mücadele çağrısı yaparak, kadınları sokağa çağırdık. 11 Kasım günü **“Reyhaneh biziz, biz Arîn’iz”** şiarlı 25 Kasım çalışmalarımıza başladık. Bu yıl çalışmalarımıza Konak’ta

karşısındaki mağduriyetine değindiğimiz değil, aynı zamanda bize yönelen saldırılar karşısında direndiğimiz ve mücadele ettiğimiz bir günün adı olduğuna değindik.

(İzmir YDK)

Birleş, örgütlen, asgari yaşama diren!

İstanbul: Devrimci Demokratik Sendikalar Birlik (DDSB) 16 Kasım günü Kadıköy’deki KESK toplantı salonunda **“Birleş örgütlen, asgari yaşama diren!”** şiarıyla başlattığı kampanyaya ilişkin bilgilendirme toplantısı düzenledi. Toplantıda kampanyanın DDSB’nin bir yıllık tartışmaları sonucu ortaya çıktığı ve bu alana devrimci-demokrat sendikaların müdahale etmesinin gerektiği belirtilirken, Türk-İş gibi

sendikaların burjuva anlayışla hareket ettiklerine ve asgari ücret sorununun devletle yapılan görüşmelerle çözülemeyeceğine dikkat çekildi.

Asgari ücret kampanyasının 28

Aralık’ta Kadıköy’de yapılacak bir eylemle son bulacağı açıkladığı toplantı sonrasında DDSB’liler Kadıköy’deki Eminönü İskelesi’ne basın açıklaması yapmak üzere kampanyaya ilişkin bildiri dağıtımını yaparak ve sloganlar atarak geçtiler.

Eminönü İskelesi’nde **“Birleş örgütlen, asgari yaşama diren! 28 Aralık’ta Kadıköy’e”** pankartı açan DDSB’liler burada kampanyaya ilişkin

bilgi verdiler. Ardından DDSB adına **Duygu Yıldız** basın açıklaması yaptı. Çalışanların yaklaşık yüzde 70’ini ilgilendiren asgari ücret belirleme görüşmelerine önümüzdeki günlerde başlanacağını belirten Yıldız, bu görüşmelerin asıl muhataplarının yani işçi ve emekçilerin toplantılarda yer alamadığına dikkat çekti.

Yıldız son olarak 28 Aralık’taki eyleme çağrı yaparak açıklamayı bitirdi. DDSB’liler eylemin ardından İskele’den Boğa Meydanı’na kadar bildiri dağıtımını yaptılar.

Halkın kanı üzerinden kendini var edenlerin paketi!

Geride bıraktığımız hafta, Türk hakim sınıfları nezdinde üç esaslı konu ön plana çıktı ve kamuoyunda tartışıldı. Bunlardan biri Kürt sorunu ve onunla ilgili “çözüm süreci” diğeri ise Aleviler ve son olarak da değişmeyen gündem olan “iş cinayetleri”ne karşı göstermelik bir adım olan “iş güvenliği reformu” açıklaması. Bu üç gündem etrafında yapılan tartışmalar, Türkiye toplumunun önünde çözmesi gereken çelişiklere dair de bir fikir verir. Günümüz Türkiye’sinde ön plana çıkan ve tartışılan bu gündemlere kısa bir değinme bile, Türkiye devriminin önünde duran görevlere ve bu anlamıyla çözmesi gereken çelişiklere işaret etmektedir. Öncelikle şu gerçeğin hakkını teslim etmek gerekir. Bütün bu meselelerde ortaya çıkan çelişikler demokratik devrimin konusu ve hedefidir.

Günümüz Türkiye’sinde madenlerde onar-yüzer katledilen maden işçilerinden, arabalara tıkaç-tepiş doldurulan ve bir trafik kazasında onar-yirmişer öldürülen mevsimlik işçilerinden kadın cinayetlerine ve Kürt sorunundan Alevilere yönelik ayrımcılıklara kadar; bir dizi konuda hemen her fırsatta kendini deklare eden çelişiklerin gerçek anlamda çözülmesi demek, demokratik devrimin gerçekleştirilmesi demektir. Bu görev ülkemizde Türk, Kürt uluslarından çeşitli milliyet ve mezheplerden işçi sınıfı önderliğinde işçi-köylü ittifakına dayanan bir mücadeleyle başarılabacaktır.

Örneğin iktidar partisi süregelen işçi katliamlarına yönelik bir “iş güvenliği paketi” açıkladı. Paketin işçi katliamlarını durduramayacağı çok açıktır. Günümüz Türkiye’sinde yaşanan iş cinayetlerinin birinci dereceden nedeni aşırı kâr hırsına dayanan sömürü düzenidir. Artı-değer sömürüsü ve bununla iç içe geçmiş yarı-feodal sömürü biçimleri ortadan kaldırılmadan, gerçek anlamda bir işçi güvenliğinden bahsedemeyiz. Madenlerde ve mevsimlik işçiler arasında kurumlaşan dayabaşılık sistemi; işçilerin güvenliğini değil patronun kâr güvenliğini ön plana almaktadır. Bu sistemi hedeflemeyen bir çözümün, çözüm olmayacağı açıktır. Zaten “havuz medyası” tarafından bir “devrim” olarak yansıtılan pakette de “işçilerin değil işin güvenliğinden” bahsedilmekte ve iş cinayetlerinin sürmesinin (artışında değil!) nedenlerinden biri olan madenlerde rodövans denilen yöntem ortadan kaldırılmakta ve bir bütün olarak çalışma yaşamında taşeron sistemi yasaklanmamaktadır. Kısacası iş güvenliği paketi, iş katliamlarına neden olan sistemin özünü dokunmamaktadır. Böyle bir iddiası da yoktur. Yapılan ardı ardına gerçekleşen iş cinayetleri nedeniyle düzenin sorgulanmasına ve oluşan tepkiye karşı bir

ön alma, kamuoyu çalışmasıdır. Kendilerini işçi sınıfının alnteri sömürüsü ve kanı üzerinden var edenlerin, bu düzenlerini devam ettirmeleri beklenir. Hükümetin açıkladığı paketten ortaya çıkan gerçek de budur.

Kardeşlik değil eşitlik!

Benzer bir durum Kürt ulusuna yönelik izlenen ulusal ve Alevilere yönelik sürdürüle gelen mezhepsel baskı politikalarında da söz konusudur. TC devleti, hakim ulus kimliği olarak Türk, dini olarak da Sünni ve Hanefi mezhebine dayalı bir kimliği kendine temel almış; bu kimliklerden bir ulus devlet inşasına girilerek, esas olarak Türk hakim sınıflarının sömürü düzeni üzerinden yükselen bir devlet olarak kurulmuştur. Türk, Sünni ve Hanefi mezhebine dayanan bir düzen kurulmuştur.

TC devletinin bu konularda atacağı her olumlu adım gerçekte kendini inkar etmek demektir. Hal böyleyken geçtiğimiz hafta AKP hükümeti gerek Kürt sorununda ve gerekse de Alevilere yönelik yeni adımların atılacağını açıkladı. Faşizm tarafından atılan her adımın ve yapılan her açılışın işçi sınıfına ve halka yönelik saldırı anlamına geleceğinin tarihsel tecrübesine sahip olduğumuzdan, bu açıklamaları dikkate almakta yarar vardır! Hükümet önce Alevilere yönelik işin özüne dokunmayan (örneğin cemevlerini ibadethane kabul etmeyen) ve bu anlamıyla göstermelik olan adımlar atılacağını açıkladı. Alevilere yönelik bu paketin 23 Kasım’da Başbakan’ın Dersim ziyaretinde açıklanacağı ifade edildi. Kürt meselesinde ise Kobane Serhildanı vesilesiyle durduğu söylenen “çözüm süreci”nin devam ettirileceği açıklandı.

TC devleti açısından Kürtlerin ölüsü makbuldür. Aleviler de öyle.

Eğer bu başarılamıyorsa kendi hakimiyetini kabul eden işbirlikçi, uşak Kürt ve Alevi kimliği tercih edilir. Bunların dışında bir “çözüm” TC devletinin karakterine terstir. Ancak ve ancak zorda kalırsa adım atabilir ve ilk fırsatta da attığı adımları, yeni açılımlar adı altında geri alır. Benzerlik sadece Kürt ve Alevilerin yok sayılmasında değil, bu ezilen kimliklere yönelik izlenen politikalarda da vardır. Örneğin Kürtler ve Aleviler gündeme geldiğinde hakim sınıf sözcülerinin dillerinden düşürmedikleri bir “kardeşlik” edebiyatı vardır. “Kürtler kardeşimizdir”, “Aleviler kardeşimizdir” denilmekte ama “ne hikmetse”(!) ne Kürtlerin ne de Alevilerin en temel demokratik hakları kabul edilmektedir. Dolayısıyla mesele kardeşlik değil eşitliktir.

TC devleti ezilen bir mezhep olarak demokratik Alevi hareketinin ve Alevi mezhebinden halkımızın taleplerini karşılamak yerine; yanıt olarak çokça nutuk atılmakta ve göstermelik birkaç adımla sorunları çözdüğü algısı yaratmaya çalışmaktadır. Bu politikalarla eşgüdümlü olarak da “kendi Alevisini” oluşturmayı hedeflemektedir. Alevilerin kendilerini ilgilendiren bir konu olduğu halde, hakim sınıf sözcülerinin ağzından bir Alevilik tanımı yapılmaya çalışmakta, adeta “makbul Alevilik” oluşturulması hedeflenmektedir.

Benzer bir durum Kürt sorununda da vardır. Devam ettirileceği ilan edilen “çözüm süreci”nde, TC’nin çözümünden anladığı kendi çözümünün kabul edilmesidir. Kürt Ulusal Hareketi’nin ve Kürt ulusunun taleplerini karşılamak yerine, “çözüm süreci” adı altında inkar ve oyalama politikası sürdürülmektedir. “En iyi Kürt ölü Kürttür, o da olmazsa işbirlikçi Kürttür” geleneksel yaklaşımı tüm incelikleriyle devam ettirilmektedir.

İş o raddeye varmıştır ki; TC devleti tıpkı İmralı görüşmelerini sürdüren heyeti belirleme yetkisini kendisinde görmesinde olduğu gibi, HDP’yi bile dizayn etme, “Selahattin Demirtaş’ın yerine Hatip Dicle olsun” denilmekte; özcesi Kürt haklarını savunan bir parti olmasın, oluyorsa da benim belirleyeceğim tarzda olsun denilmektedir. Aslında bu yaklaşım “çözüm süreci” denilen sürecin başından itibaren vardır ve R. T. Erdoğan tarafından “herkes haddini bilecek” çizgisi olarak açıklanmıştır. Görünen odur ki Kürt hareketi bir yandan “çözüm süreci diye bir süreç yok” açıklamaları yaparken, ısrarla bu “olmayan süreç” devam ettirme yanlısıdır.

Gerek Alevi ve gerekse de Kürt meselesinin TC devleti nezdinde yeniden gündeme getirilmesinin nedeni, bu çelişiklerin çözümü amaçlı değildir. AKP’nin 2015 genel seçimlerine hazırlık olarak okumak gerekir. Hatırlarsa CB seçimlerinde önemli sayıda bir kesim oy kullanmamıştı. Bu kesimin büyük çoğunluğunu Alevilerin oluşturduğu bir sır değildir. AKP bu gerçeği bildiği içindir ki, Alevi kitlelerinin HDP’ye yönelmesinin (bu anlamıyla daha özel olarak Kürt hareketiyle birleşmesinin) engellenmesini amaçlamaktadır. Bu bir yandan Türk hakim sınıflarının “böl-yönet” politikalarının ürünüyken, diğer yandan kitlelerin taleplerinin ve bu alanda verilen mücadelelerin sonucudur. Sınıf mücadelesi çeşitli biçim ve içeriklerde sürmekte ve Türk hakim sınıfları ve onların devletini zorlamaktadır. Ama kabul etmek gerekir ki AKP bu çelişikleri yönetmede belli bir süre başarılı olmuştur. Ne var ki ilk dönemlerinde ustaca hareket eden AKP’nin Gezi İsyanı’ndan sonra yalpaladığını ve çelişikler karşısında zorlandığını da ifade etmek gerekir.

CHP'li Bakırköy Belediyesi işçi düşmanı!

İstanbul: İş cinayetlerinin faillerinden birisi olan taşeron sistemi, çalışma yaşamı boyunca işçiyi mağdur ediyor. **CHP, bir yandan taşeron sistemi ile ilgili hükümeti sözde eleştirirken diğer yandan ise taşeron sistemin sürdürücüsü oluyor.** CHP'li belediyeler, her zaman olduğu gibi, bugün de taşeron hizmet alınmasına en çok başvuranlar arasında yer alıyor.

İstanbul'da CHP'li Bakırköy Belediyesi de bunlardan biri ve sendikal örgütlenme yaptığı için işçileri işten çıkarmış, taşeron sistemin güvencesiz çalıştırma kurallarını avantaj olarak kullandı. Bakırköy Belediyesi Atatürk Spor ve Yaşam Köyü'nde, Bakırköy Belediyesi bünyesinde çalışan taşeron işçisi **Atilla Şen** de o işçilerden biri. Belediye-İş 2 No'lu Şube ile birlikte yürütülen mücadele sonucunda işe tekrar alınma hakkı kazanmasının ardından Şen, belediye ve CHP'nin işçi karşıtı politik tutumundan kaynaklı işe başlatılmıyor.

Yaşadığı mağduriyeti, 14 Kasım günü Bakırköy Meydanı'nda sendikası ile birlikte yaptığı bir basın açıklaması ile duyuran Atilla Şen ile yaptığımız sohbette Şen yaşadığı süreci özetledi.

İş koşullarının düzeltilmesi için yaptıkları görüşmelerden bir sonuç alamayınca Ekim ayında Belediye-İş 2 No'lu Şube bünyesinde örgütlenme çalışması yapmaya başladığını, Belediye'nin birçok işçisinin de bu örgütlenme içerisinde yer aldığını ve toplantılar ile örgütlülüğü büyüttüklerini aktardı. Şen, işyerinde sendikanın yetki belgesi almasının ardından CHP'li Belediye yöneticilerinin polis saldırısı üzerinden tehditleri ile karşılaştıklarını ve toplantılarının CHP'li Belediye Başkanı tarafından basıldığını da ekledi. Sonuç olarak aynı zamanda sendika işyeri temsilcisi olan Şen, gerekçe gösterilmeden işten atıldığını dile getirdi.

Şen, bütün bu sürecin, CHP Bakırköy İlçe Başkanı ile görüşüldüğünü fakat bir sonuç alamadıklarını belirtirken, bu süreçte verilen mücadele sonucunda hakkını kazandıklarını söyledi. Ancak tüm bu kararlara rağmen Şen, Belediye'nin alt işverene gerekli bilgilendirmeyi yapmadığı için işe alınmadığını, sendikası ile birlikte hukuki ve fiili mücadelesini sürdüreceğini söyledi.

"Önce işçileri, sonra ağaçları katlettiler"

İzmir: Manisa'nın Soma ilçesine bağlı Yırca Köyü'nde termik santral yapmak için 6 bin zeytin ağacı bir gecede dozerlerle söküldü. Bu katliamı teşhir etmek ve devam etmesini engellemek isteyen Yırca köylülerinin mücadelesini size ulaştırmak için yaptığımız ziyaretle birlikte bir röportaj yaptık. Mücadelenin başından bu yana içinde yer alan Yırca Mahallesi Muhtarı **Mustafa Akın** ve direnişçi bir kadınla ile yaptığımız röportaj zeytin katliamına dair gerçeğe işaret ediyor.

- Zeytinlik katliamı ilk başladığında Yırcahlının tepkisi ne oldu?

- Mustafa Akın: Köylünün ilk tepkisi çok sert oldu. Çok üzüldüler, böyle bir şey hiç beklenmiyordu. Termik santralin buraya yapılacağını bilmiyorlardı. Daha ilerdeki boş bir alana yapılacağını düşünüyorduk. Ama burada alınan önlemleri görünce böyle bir şey yapılabileceğini anladık. Burada ilk katliamda Greenpeace'den arkadaşlar vardı. Onlar nöbet tutuyordu. Onların haber vermesiyle köylüler zeytinlik alanına geldi. 17 Eylül'den beri katliam devam ediyordu, 7 Kasım'a kadar sürdü, yani hepsi bitinceye kadar. Köylünün tepkisi ne olsun, yani evladını çoluğunu çocuğunu kaybetmiş insanlar gibi üzüldüler. Bu ağaçlar onların ekmek teknesiydi.

- Mahkeme işi durdurmuş durumda, sizce Kolin'in şu anki hedefi nedir?

- Kolin şirketinin hedefini bilmiyorum sanırım, zeytin yasasının değişmesini bekliyorlar. Zeytin yasası değişirse sadece Kolin'in değil diğer bu tür yatırım yapacak firmaların da önü açılmış olacak.

- Hükümetin takındığı tavır ve kolluk kuvvetlerinin size yaklaşımı ne oldu?

- Kolluk kuvvetlerinin yaklaşımı şudur; bize emir verilirse biz gereği-

ni yaparız.

Ama burada bize herhangi bir şekilde emir verilmedi dediler. Jandarmayı biz arıyorduk, eğer şirket bu işte haklı olsaydı onlar jandarmayı arardı. Veya valiyi, kaymakamı ararlardı, köylüler bizim işimize engel oluyorlar derlerdi. Oysa jandarmayı, İl Tarımı, İlçe Tarımı çağırın biziz. Bunlar zeytin kesiyor diye çağırıyorduk, şirketin böyle bir talebi hiç olmadı.

- Size saldıran özel güvenlikçiler şirket tarafından işten atılmış, bu konuda ne düşünüyorsunuz?

- Ben zaman zaman fırsat buldukça güvenlikçilerle konuştum. Burada kalıcı olmadıklarını, yaptıkları işin hukuksuz olduğunu, yanlış bir emri yerine getirdiklerini çok net bir şekilde söyledim onlara. Bu santral buraya olsa da olmasa da yarın burada en çok 10-15 kişinin çalışacağını ve işleri bittiğinde kapı önüne konacaklarını net bir şekilde söyledim. Şahitlik yapanlar da olur. O zaman biz sizin yanınızda olacağız. Kolin olmayacak dedim. Söylediklerimiz de sanki kitaba yazılmış gibi tek tek çıktı.

- Zeytin nöbetini ne zamana kadar sürdürmeyi düşünüyorsunuz?

- Artık burası sembol bir yer haline geldi. Nöbet olsa da olmasa da artık insanlar buraya uğramadan rahat edemiyorlar. Çünkü 2 aydır buradalar. Artık burası onların ikinci evi gibi. Gördüğün gibi burada Kolin'in hiçbir çalışması yok ama yine de burada onlarca insan var. İş olmayan insanlar buraya gelip, zamanının çoğunu burada geçiriyorlar.

- Kesilen zeytinliklerin köylülere kaybı nedir?

- Burada sadece 500 dönüm gitmiştir, hepsi gitmiş değil. Köyün diğer kısımlarında da insanların zeytinleri var. Şimdi onların hasatıyla

meşguller. Şu oldu gelirlerinin 3'te 1'i yok edildi. Bu nedenle biraz daha az yiyecekler, biraz daha çok çalışacaklar. 15 yıllık emeklerinin karşılığı maalesef katledildi. Eski haline gelmesi 15-20 yılı alır.

"Destek önemli"

- Şirketin özel güvenliğinin saldırısı ve direnişiniz hakkında neler söylemek istersiniz?

Direnişçi bir kadın: Özel güvenlikçilerin bize saldırmasını hiç aklımıza getirmek istemiyoruz. Güvenlikler devamlı darp etti. Sokmadılar bizi, zeytin alanlarına girmek isteyenlere kelepçe vurdular, dövdüler. Kadına el kalkar mı? Kadınları darp ettiler. Güvenlikçilerin önlerine geçemediler. Eşlerimiz birini tutsalar birini tutamadılar.

- Ağaçların katledilmesi sizi etkiledi?

- Maddi yönünü hiç düşünmüyoruz, manevi yönünü hiç aklımıza getirmek istemiyoruz. Manevi yönleri çok kötü oldu. Benim babam 80 yaşın üzerinde, dedem mezarda, babamla dedem beraber dikmişler bu ağaçları. Ben 43 yaşındayım, benim doğduğum yıl ölmüş dedem. Düşünün kaç yıl geçmiş aradan. 100 yıllık ağaçlarımız bile kesildi. Onları gördükçe yüreklerimiz dayanmıyor zaten boğazımıza düğümleniyor kelimeler, yapamıyoruz doğru düzgün konuşamıyoruz. Eskiden mutluyduk. 1 tane santral vardı ama ona alışmıştık içimize sindirmiştik. Bir tane daha santralin yapılmasını doğal olarak istemedik. Santral istemiyoruz dedik ve direndik. Gelenlerden çok memnunuz. O insanlar gelmesydi bilmiyorum nasıl olurduk. Onlar teselli ettiler bizi. "Üzülmeysin yenisini dikeriz, ağaç getiririz" diyerek hep böyle destek oldular. Buraya bize desteğe gelen insanlardan çok memnunuz.

Darp edilen Yaykıl köylülerine hapis istemi

H. Merkezi: Sinop-Gerze Yaykıl Köyü'nde Anadolu Grubu tarafından yapılmak istenen termik santral projesinin inşaatını uzun soluklu bir direniş sonunda durduran bölge halkına, elde ettikleri kazanımın faturası ödetiriliyor.

Şirketin 3 Mayıs 2010 tarihinde bölgedeki spor salonunda düzenlemek istediği ÇED toplantısını protestolarıyla engelleyen Gerzeliler, polis saldırısına maruz kalmıştı. Saldırıda 20'den fazla kişi yaralanmış, bazı kişiler baygınlık geçirmiş, buna karşın köylüler

hakkında dava açılmıştı.

Davanın karar duruşmasında 4 sanık beraat ederken, 3 Gerzeli de "polise görevi yaptırmamak için direnme" iddiasıyla 8 ay 10 gün ceza aldı. Hapis cezası temyiz yolu açık olmak üzere 5'er bin lira para cezasına çevrildi.

İşçi yeraltında can verir, yerüstünde bakan “şov” yapar!

Hepsi katil ve hepsi hırsız! Yarattıkları bataklık işçinin, emekçinin kaniyla besliyor ve bu bataklıktan ürüyorlar. Ermenek'te hala su ve çamurun altında olan işçileri unutturmaya ve onların önce emeğini şimdi ise bedenini bataklıklarında çürütmeye çalışıyorlar.

Karaman'ın Ermenek ilçesinde Has Şekerler Madencilik Şirketine ait kömür ocağında **28 Ekim Salı günü** su baskını nedeniyle bir katliam yaşanmıştı. Bu katliamda 18 işçi yerin yüzlerce metre altında mahsur kaldı. 28 Ekim tarihinden beri mahsur kalan işçiler için yapılan arama-kurtarma çalışmalarında sadece iki işçinin cesedi çıkarılabildi. Bugün çok gündemde olmasa da Ermenek'te işçilerin yakınları hala gözü yaşlı bir şekilde cenazelerini bekliyor.

AKP'nin her zamanki politikası olan “önce katlet sonra üstüne toprak at” taktiği ise ikiyüzlüce devam ediyor. Soma'da görüldüğü üzere ölen yüzlerce işçinin üstünü beton ile kapatan AKP ve korumasındaki patronlar; cenazeleri çıkarıp ailelerine teslim etmekten bile aciz olduklarını göstermişlerdi. Bugün de aynı durum söz konusu, 16 madenci hala toprağın altında ve gözü yaşlı bir şekilde bekleyen aileler, en azından ölen yakınlarının bir mezarlarının olması için bekleyişlerini sürdürüyorlar. AKP hükümetinin ise artık gündeminde olmadıkları Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı **Taner Yıldız**'ın orayı terk etmesiyle gözler önüne serildi.

Yaptığı açıklamalarla aslında istifa etmek istediğini ama kabul edilmediğini söyleyen Yıldız, kameralar önünde şov yapmaktadır. Çok iyi biliyoruz ki Yıldız'ın tek amacı, kendisini aklamaktır. İstifa düşüncesinin olmadığını, karşılıklı görüş alışverişiyle bir gösteri düzenlendiğini çok net bir şekilde biliyoruz. İstifasının kabul edilmeyeceğini önceden bilen Bakan Yıldız kameralar karşısında rahatlıkla konuşabiliyor ve kendisini haklı göstermeye çalışıyor.

Zengin adaletsiz adalet sistemi

Trajiktir ki bu katliama karşılık

sadece 5 kişi “yargılanıyor”. Oysa ki şirketin patronundan tutalım da şirket yöneticilerinden, mühendislere, denetimcilere, katliama göz yuman bakanlara kadar bütün sorumluların yargılanması gerekiyor. “Suçun yüklendiği” 5 kişi ise ya cezasızlıkla ya da az ceza ile ödüllendirilecekler zengin adaletsiz adalet sisteminde... Faşist devlet ve “iş gücünü toprak altında bırakmak zorunda kalan mağdur” patronlar kendilerinin bu katliamdan sorumlu olmadığını deklare ederek kendilerini aklamaya çabası içerisine girerler. Adaletsizliğin adresi olan bu sistem ise bakanın istifasını kabul etmez, patronun “mağduriyeti” karşısında gözleri dolar! Ama “Oğlum yüzme bilmezdi” diyen gözü yaşlı bir annenin feryadına kör-sağır-dilsiz kesilir!

Faşist TC devletinin bugünkü iktidarı AKP hükümeti olayın tek sorumlusunun şirket yetkilileri olduğunu söyleyerek onları kamuoyu ve yargının önüne attı. Ama biz şunu çok iyi biliyoruz ki, bu sistemin savunucusu olanlar, bu işlere kendi çıkarları için kirli ittifaklar yoluyla, her türlü yolsuzluk ve rüşvetle göz yummaktadır. Onların bu ikiyüzlülüğü ve sonuçları çok net bir şekilde Soma'da ve Ermenek'te ortaya çıkmıştır. Hayatını kaybeden yüzlerce işçinin sorumlusu olmasına rağmen AKP

hükümeti çıkıp meydanlarda pervasızca halka saldırmış ve halk arasında kin politikası oluşturmaya çabalamıştır.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı **Faruk Çelik** “Madenleri kapatmak istediğimizde 50 kişi arayıp engel oluyor” (1 Kasım 2014, Anadolu Ajansı) diyerek aslında sorumluların içinde bizzat kendilerinin de olduğunu ve bu dönen kirli işleri bir nevi ağzından kaçırdı! Tabii bu sözleri AKP içerisinde büyük bir kargaşaya yol açtı. Pisliklerinin ortaya çıkmasından korkanlar bu açıklamaya tepki gösterdiler. Bu tepkiler yüzünden sonradan açıklama yapan Bakan Çelik kendilerini aklamaya yönelik sözde o, 50 kişinin kimler olduğunu açıkladı.

Hepsi katil ve hepsi hırsız! Yarattıkları bataklık işçinin, emekçinin kaniyla besliyor ve bu bataklıktan ürüyorlar. Ermenek'te hala su ve çamurun altında olan işçileri unutturmaya ve onların önce emeğini şimdi ise bedenini bataklıklarında çürütmeye çalışıyorlar. Daha önce Maraş'ta ve Soma'da yaptıklarını şimdi Ermenek'te yapmaya çalışıyorlar. İşçi sınıfı mücadelesinin gerilemesi ile bu bataklığın derinleşmesi birbirine bu kadar bağlıyken, bu bataklık kurutmak için mücadele etmekten başka yolumuz ise bulunmamaktadır.

İşçilere ölüm getiren Sağlık Müdürlüğü!

H. Merkezi: Elazığ İl Sağlık Müdürlüğü içerisinde “güvenlik önemi” çalışması yapan işçi 5. kattan düşerek hayatını kaybetti. Bina içerisinde bulunan merdiven boşluklarına, olası bir düşmeyi önlemek amacıyla file takılması için çağırılan **Erdoğan Orhan** zemin kattan başladığı kanca takma işlemini 5.

kata kadar tamamladı.

Matkapla deldiği merdiven boşluklarına file kancalarını yerleştirirken, dengesini kaybederek merdiven boşluğuna düşen işçi “kaderine” mahkum edildi. Böylelikle egemenlerin “kader, fitrat” fetvaları adı altında katlettikleri işçi listesine bir yenisi daha eklendi.

Emekçinin
Gündemi

Birleş, örgütlen,
asgari yaşama diren!

AKP hükümeti 2015 yılı bütçe tartışmalarını başlattı. Bugüne kadar olduğu gibi bu yıl da bütçede “aslan payı” sermayenin daha fazla kâr elde etmesi için ayrılacak. Bunun ilk ipuçlarını birkaç gün önce kamuoyunda açıklanan asgari ücrette yapılacak artış rakamlarında görebiliriz. Bunu iş cinayetlerine karşı açıklanan önlem paketinde de görebiliriz. Peki açıklama neden bu yıl erken yapıldı?

Hükümet, asgari ücreti Kobanê direnişi ve “çözüm” sürecinde açıklayarak başta katrilyonları gizlemek istiyor. Diğer yandan da işçilerin genel tepkisini ölçüyor ve düşük olduğu bu dönemde olması bakımından stratejik olarak saldırısını örüyor. 2015 yılı asgari ücrete dair belirleme asgari geçimin 1.250 TL olduğu yerde % 3+3 artışlar tam da işçilere verilen değer ne olduğunu (daha doğrusu olmadığını) gösteriyor. Bir yandan rakamları bile telaffuz edemediğimiz bedellere saraylar inşa ederlerken diğer taraftan yaşamak için alınteri ile çalışmaya biçilen değer her şeyi açıkça ortaya koymaktadır. Bir yandan bunlar yapılırken diğer yandan her gün devam eden iş cinayetleri için önlem olarak açıkladıkları paket ile de işçilerin ölümlerdeki değeri belirlenmektedirler. İşçilerin canına karşı sermayenin parası ile önlem açıklanmaktadır. Bunlar sermaye sistemi ve düzeninin sürdürülmesi için alınan önlemdir.

Bunu yaparken de patrona verilen para cezaları öne çıkarılmaktadır. İşçilere dair en ufak bir iyileştirmeden bahsetmemektedirler. Yapılan hiçbir uygulamada ne meslek odaları ne sendikalar ne de işçilerin katılımından bahsedilmektedir. Hepsinde patronla başlayan patronla biten uygulamalar bulunmaktadır.

Bu nedenle DDSB'nin **asgari ücret kampanyası** önemli yerde durmaktadır. Çünkü bu kampanyanın hedeflediği “**Birleş, örgütlen, asgari yaşama diren**” sözünde ifade edilen sermayenin asgari ücret saldırıları ve iş cinayetlerini önleme paketine ve saldırılarına karşı işçilerin örgütlenmesi ve mücadele etmesini sağlamaya yönelik bir yönelimdir. Kampanyanın bu kadar kapsamlı saldırılar karşısında yaratacağı etki asla göz ardı edilmemelidir.

Kampanyanın başladığı tarih ile bitiş tarihi kısa olması nedeniyle özel yoğunlaşma olması gerekmektedir. Bu kampanya bu anlamda sadece asgari ücrete sıkıştırılmamalıdır. Başta iş cinayetleri olmak üzere yaşadığımız süreçteki gelişmeler de kampanyamızın bir parçası olarak görülmelidir. Saraylara akıtılan paraları, savaş bütçeleri gibi her konuyu asgari ücretle ilişkilendirmeliyiz. Böylece sistemle işçi sınıfı arasındaki çelişkinin sadece ekonomik yanı değil siyasi bağı da kurulmuş olur.

Kampanya süreci başta asgari ücretli çalışanlar olmak üzere (esasta taşeron belirlenen alanlarda) tüm ücretli kesimi ilgilendirmektedir. Bu nedenle asgari ücret belirleme süreci her kesimin duyarlı olduğu süreçtir. Kampanyamıza da hedeflenenin esas olarak taşeron alanlar (hizmet iş kolu) ile tekstil ve inşaat alanları olması kampanyanın yoğunlaşacağı esas alanları işaret etmektedir. Kampanya başlangıcı ile sonuç arasında programı olan bir çalışma olarak yürütülmelidir. Yapılacak her çalışma da esas olarak asgari ücretli çalışan işçiler ile yürüttüğümüzde ya da çalışmayı bu alanlar üzerinde yaptığımızda kampanyanın amacına hizmet etmiş oluruz.

Kampanya çalışmalarının esas ve en önemli ayağı yapılan çalışmaların etki alanı ile bıraktığı sonuçlardır. Bu sonuçlar işçilerin örgütlenmesini kalcılaştırır. Bu sonuçlar işçilerin fiili olarak sokaklarda ortak mücadele içinde yer almasının adımlarını sağladığımızda anlamlı olur.

“Onların mezarsızlığı, toplumun mezarsızlığıdır”

İstanbul

Galatasaray Lisesi önünde 503. kez bir araya gelen **Cumartesi Anneleri**, bu hafta 15 Kasım 1937’de Elazığ’da idam edilen ve mezar yerleri hala açıklanmayan **Seyit Rıza**, oğlu ve yol arkadaşlarının akıbetini sordu.

“Onların mezarsızlığı, toplumun mezarsızlığıdır” diyen Cumartesi Anneleri’nin oturma eyleminde ilk olarak Seyit Rıza’nın torunu **Rüstem Po-**

lat’ın Cumartesi Anneleri için kaleme aldığı mektup okundu.

Amed

İHD ve kayıp yakınları tarafından gerçekleştirilen “**Kayıplar bulunsun, failler yargılsın**” eyleminin 301. si Koşuyolu Parkı Yaşam Anıtı önünde yapıldı. Eylemde İHD Amed Şube Sekreteri **Abduselam İncöören** bir açıklama yaparak “*Kayıplar bir gün gelecek, mutlaka bulunacak. Bu analar*

kayıplarının bulunması için mücadele etmeye devam edecek” dedi.

Elîh (Batman)

Kayıp yakınlarının adalet arayışlarını sürdürdüğü Elîh’te açıklama yapan İHD Elîh Şubesi Başkanı **Mehmet Bağatır**, 7-9 Ekim olaylarında yitirilen 51 canın failinin henüz bulunmadığını ve bulunması için herhangi bir girişimde bulunulmadığını vurguladı. Seyid Rıza’nın, Şeyh Said’in, Kader Ortakaya’nın ve Şerzan Kurt’un anısını yaşatıp faillerinden hesap sormaktan

başka çareleri olmadığını ifade eden Bağatır, bu çerçevede herkesi insan hakları mücadelesine aktif olarak katılmaya, kayıp ve faili meçhullerin hesabını sormaya çağırdı.

Colemêrg (Hakkari)

Colemêrg’in Gewer ilçesinde kayıp yakınları 33’üncü kez Sanat Sokağı’nda biraraya geldi. Katledilenlerin fotoğraflarının taşındığı eylemde konuşan **Muhyettin Ünal** 1993 yılında asker tarafından öldürülen 73 yaşındaki **Mikail Düzce**’nin katledilişini anlattı.

“Êfrîn için sınır kapısı...”

İstanbul: 14 Kasım’da Cezayir Toplantı Salonu’nda düzenlenen basın toplantısı ile **Efrîn Kantonu Heyeti**, Efrîn’e dönük olası saldırı ihtimali, ambargo ve Türkiye’deki temasları hakkında bilgi verdi. 78’liler Girişimi’nin düzenlediği organizasyona Efrîn Kantonu Eşbaşkanı **Hêwi Mustafa**, Dış İlişkiler Eşbakanı **Süleyman Cafer** ve Dış İlişkiler Bakan Yardımcısı **Cihan Mihemed** katıldı.

İlk olarak konuşma yapan Dış İlişkiler Eşbakanı **Süleyman Cafer**, Rojava Devrimi’nden bu yana ilk kez kanton dışında bir bölgeye resmi ziyarette bulduklarını söyledi. “*İlk ziyaretimizi Türkiye’ye yaptık, çünkü burada kardeşlerimiz var*” diyen Cafer, kanton yönetim şekillerine yönelik karalamaların olduğunu ve bunu ortadan kaldırmak için iletişime geçtiklerini söyledi. Cafer’in ardından yardımcısı **Cihan Mihemed** söz aldı. Rojava Devrimi’nden önce de Kürt halkının nerede olursa olsun direnişin içinde yer aldığını ve hakları için mücadele ettiğini söyleyen Mihemed, devrime giden süreçteki baskıları kısaca aktardı.

Efrîn Kantonu Eşbaşkanı **Hêwi Mustafa** ise konuşmasına “*Heyet olarak buraya gelişimizin amacı Demokratik Özerklik yönetimimizi sizlere anlatmaktır*” diyerek başladı. Bölgede kirli bir savaş yürütüldüğünü belirten Mustafa, kendi yönetim şekillerine yönelik karalamalar olsa da Suriye ve Ortadoğu için model olabileceğini savundu. Kobanê’den bu yana Rojava’nın tüm alanlarının olduğu gibi Efrîn’in de tehdit altında olduğunu söyleyen Mustafa, Türkiye’nin IŞİD’e destek ve yardım yapmadığını kanıtlaması gerektiğini söyledi. Mustafa, Türkiye’nin Efrîn ile sınırında kapı açması gerektiğine vurgu yaptı.

Özgürlük ve demokrasiden yana olan tüm kesimlere çağrı yapan Mustafa, bu adımın yükünün yalnızca Rojava halkının sırtına bırakılmaması gerektiğini söyledi. Mustafa’nın konuşmasının ardından gazeteciler çeşitli sorularla Efrîn’deki son gelişmeleri sordu.

“Çözüm süreci”nde TC’nin çıkmazı

Kobanê direnişi ile yaşananların potansiyel gücü AKP iktidarına bir geçişi göstermiştir. Bu da halk kitlelerinin örgütlü gücünden başka bir şey değildir. Kürt halkının sokaklara dökülmesi devletin ipliğinin pazara çıkması anlamına gelmiştir. Nitekim AKP iktidarının son birkaç yıl içinde yaşadığı sendromun etkileri hala devam etmektedir. Bundandır ki Kobanê direnişinin hemen ardından yeni güvenlik yasası ile faşizm anbean tesis edilmekte egemenlerin bekası korunmaktadır.

Hal böyle olunca devletin çözüm sürecine bu kadar sıkı sıkıya sarılması olası halk hareketinin önüne geçme hevesinden başka bir şey değildir. Çözüm sürecini kısıtlayan devlet her şeyden önce PKK’nin silahlı mücadelesini öncelikle tasfiye etmek, buna paralel olarak ideolojik ve politik olarak da bir tasfiye gerçekleştirerek Kürt meselesini kendi siyasi egemenliği içinde uzun süre uykuya yatırmak ve Ortadoğu politikasında bir sıçrama tahtası olarak kullanmak istemektedir. Çünkü iç siyasetteki istikrarsız süreç dış politikayı etkilemektedir. Bu amaçla iç politikada sükûneti sağlamanın derdine düşmüştür.

Uzun yıllardır can bedeli bir mücadele hattı ile diri tutulan Kürt kimliği şimdilerde TC devleti tarafından kabul görmüş durumdadır. Ortadoğu’da artık bir eşik haline gelen Kürt ulusal sorunu, TC tarafından görülmüş ancak bunun hazmedilemeyecek kadar kendisi için acı bir gerçek olduğu kabul edilmiştir. Bu durum TC açısından ikili bir yönelimi açığa çıkarmıştır. **Birincisi**, Kürtleri bu kimlikleriyle düşman belleyerek hattını değiştirmemek; **ikincisi**, kendi sınırları içinde Kürt “barışını” da inşa ederek, genel olarak Kürtlerle bir dostluk ilişkisi yaşama geçirmek; TC bunu kendi sınırlarında Kürtlere en azını vererek, dışındaki Kürtlere ise hamilik yaparak bir politika şekillendirmeye çalışmaktadır. Yani birinci seçeneği diri tutarak ikincisini konjonktürde esas yönelim haline getirmektedir.

Bu yönelim; Kürt meselesine geri dönülmez bir toplumsal ve siyasal karakter kazandırmış durumdadır... Bu gelişme toplumsal ve siyasal düzeyde Kürt varlığının kesin olarak tanınması

anlamına gelmektedir. Devlet ve tüm toplum nezdinde homojen Türk toplumsal yapısı argümanı artık çökmüştür. Çok uluslu toplumsal yapı gerçekliği kabul edilmiştir. Devlet ve toplum artık Kürtleri tanımlarken ve ilişkilendirirken belirlerken (dost ya da düşman) bir ulusal topluluk olarak görmek zorundadır.

Bu durum özellikle toplumsal gelişme açısından tarihsel bir ilerlemedir. Hem de gecikmiş zorlu etaplardan geçmiş bir tarihsel ilerleme. Bu tarihsel ilerleme TC’nin yapısı ekseninde ciddi bir politik kriz olarak tanımlanabilir. Çünkü sürecin amacı Türk devleti açısından her ne kadar deklare edilse de amacına ulaşan bir seyir izlememektedir. Rojava’nın ilanı ve Rojava’ya bağlı olarak T. Kürdistanı’nda TC’nin düştüğü kısıtçı işi içinden çıkılmaz bir hale getirmiştir. Bundandır ki faşist örgütlenmeler ile süreç ilerletmek istenmektedir. Zira devletin devamlılığı esastır ve AKP bu durumun yaşadığı sallantıyı hissetmektedir.

“Çözüm” karşılığında Kürtlerden beklenen intihar!

TC şimdi tam da çözüm süreci denen politikayı ve Kürt meselesini bu gerçeklik üzerinden şekillendirmeye çalışıyor. Bu bağlamda özellikle bugüne kadar yukardan aşağı karakter kazanmış ve toplumun belli kesimleriyle sınırlanmış faşist örgütlenme, şimdi aşağıdan örgütlenilerek Kürtlerin karşısına dikilmeye çalışıyor. Uzun zamandır Kürtlere yönelik kitlesel saldırı ve linç girişimleri “duyarlı vatandaş” tepkisi denilerek hafifletiliyor ve ihtiyaca göre hazır tutuluyordu.

Bu özellikle Kürt hareketinin kitlesel kalkışma ve mücadelesinin karşısına

artık Türk kitlelerinin konulmasına yönelik bir yaklaşımı daha belirgin hale getiriyor. Kürtlerin “sınırı aştığı” noktada Türk çoğunluğun yaşadığı bölgelerde Kürtlere yaşam alanı bırakılmayacağı gerekli, “ulusal duyarlılığın” gösterileceği mesajını da içeriyor. Devlet bu tehlikeli oyunu oynayarak şimdilik Kürtleri hizaya getirmeyi, kendi politikasına bu biçimde bir zor ve tehditle razı etmeyi amaçlıyor.

Kürt sorununu “barış” yoluyla ama kendi çizgisini belirleyici kılarak, kendi çıkarlarına hizmet ederek gerçekleştirmeyi istiyor. Bunun içinse Kürt kitlelerinin oyun dışında kalmasını elzem ve zorunlu görüyor. Bugün çözüm sürecinin kısıtçı altında tutulmasının en önemli nedenlerinden birisi budur.

Özellikle 6-8 Ekim’de Kobanê serhildanıyla çözüm sürecine görkemli şekilde müdahil olan geniş kitleler Türk egemen sınıflarının asıl endişe ve korkusudur. Kürt hareketinden bu süreçte her şeyin masa başında yürüyecek mücadele ile ve parlamento üzerinden şekillenmesini bekleyen bir tutumları söz konusudur. Kitlelerin soruna dahil edilmesini ve mücadelenin bir unsuru haline gelmesini “kamu düzeni” için bir tehdit olarak görmektedir.

Devletin “çözüm süreci”nden anladığı ve beklediği şey Kürtlerin, sisteme zarar vermeyecek, onun dışına çıkmayacak pasif ve sınırlı bir mücadele çerçevesi oluşturmalarıdır. Buna “barışçıl, demokratik sınırlar içinde” vs. diyerek kılıf bulmaktadır. Ancak

tüm bu betimler bir hayalden baredir. Zira Kürt halkı sokakları tek tek örgütlemektedir.

Haydi kadınlar! Dersimiz "Hayat Bilgisi"!

Kültür ve Turizm Bakanlığı Müsteşarı Prof. Dr. **Haluk Dursun**, başkanlığın uzman kadrosundaki kadınlara "Çay demlemeyi bilmiyorlar. Kompostoyla hoşaf arasında ki farktan hiç anlamıyorlar. Çan çan konuşmaya bayılıyorlar. Bakanlık düzeyi uzmanlar; ama memleketle ilgileri sıfır. Bizim kız-

lar hayat bilgisi konusunda çok boşlar, ama hoşlar. En son aklıma şu geliyor; bu yaştan sonra gidip bir okulda 'hayat bilgisi' dersi mi versem? Gençlere biraz yol yordam mı öğresem?" diye kültürsüz bir yazı yayınladı.

Dursun, artık bir köşede dursun! Kendi bilgilerini bizlere ders

olarak vermeyi düşünmekten vazgeçsin. Bizce, Haluk Dursun, bu konuda çan çan etmeyi bırakıp Türkiye'nin turizmle arasının nasıl olduğunu anlatsın!

Yoksa biz Dersim'de Zarife'den İran'da Reyhaneh Jabbari'ye, Kobanê'de Arin Mirkan'dan Kader Ortakaya'ya edindiğimiz "hayat bilgisi"nden ona ders vermeyi biliriz! (Bir YDK'lı)

Göğün yarısı

Arın'dan Reyhaneh'e
25 Kasım'da kadın
zaferlerini yaymaya!

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Günü'ne yaklaştığımız şu günlerde kadınlar buldukları alanlarda tartışmaları ve sokak eylemleri hazırlıklarını hızlandırmaya başladılar. "**Reyhaneh biziz, biz Arın'ız**" şiarıyla sürdürülen çalışmaların her biri hem ileriye doğru hem de temkinli (belki biraz da ürkek) atılan adımların yansımaları...

İlk olarak 25-26 Ekim tarihlerinde Ankara'da gerçekleştirdiğimiz 2. Kadın Buluşması'nda önümüze koyduğumuz alanlarımıza döndüğümüzde toplantılar yaparak hem buluşmaya gelemeyen kadınlara aktarmak hem de buluşmada aldığımız kararları önümüzdeki süreçte nasıl hayata geçireceğimizi tartışmaktı. Birçok alanda bu konuda adım atılarak toplantılar yapıldı. Her ne kadar bazı alanlar bize "Orda bir toplantı var uzakta/o toplantı bizim toplantımızdır/kadınlar tartışma notlarını bizimle paylaşmasalar da" şarkısını söyletse de, toplantıların yapıldığını duymak bile kadınların buluşmada aldığımız kararı hayata geçirmek için çaba gösterdiğini gösteriyor.

Buluşmanın diğer kararı olan komisyonlar oluşturarak çalışmalarımızı kurumsallaştırma konusunda da **İstanbul** ve **Mersin** ilk adımı atan bölge oldular. Buralarda komisyonlar kuruldu ve bu komisyonlar önlerine ilk olarak 25 Kasım'ı örgütleme görevi koydular. Kuşkusuz bu komisyonlar sırf buluşmada karar aldığımız için oluşturulmadı. Komisyonlar kurarak çalışma genel olarak çalışma tarzımızın bir parçasıdır. Ki bu alanlar, bir süredir çalışmalarımızın olgunlaştığı ve bir komisyona ihtiyaç duyulan alanlardı. Buluşmada alınan karar, tetikleyici oldu.

Diğer yandan buluşmada belli kararlar alarak başlattığımız 25 Kasım süreci, birçok alanımızda bu ihtiyacı ve olanaklarımızı açığa çıkaracak bir süreç olacak. Bu da ancak 25 Kasım sürecini hakkıyla ele almamızla mümkündür. 25 Kasım dönemlerinde yoğun faaliyet örme geleneği bizim açımızdan 8 Mart kadar eski değil, aksine çok yeni sayılabilir. Ancak buna rağmen bu süreci ele alışımızın belli bir ciddiyet taşıdığı açıktır.

25 Kasım'da politik yönelimimizi **kadının tavizsiz ve destansı direnişini öne çıkarmak** olarak belirledik. Evet, kadına yönelik şiddet ve LGBTİ'lere yönelik nefret suçları hala tüm hızıyla devam ediyor. Hala erkekler en vahşi yöntemlerle kadınları ve LGBTİ'leri katlediyor, devlet ve toplum buna göz yumuyor (hatta destekliyor), katiller "öldürme hakkını kullandığını" rahatça dile getirebiliyor, karakol ve mahkemeler erkin bekliliğini yapıyor. Hala kadın ve LGBTİ'lere dönük cinsel suçlar aklanıp paklanıyor, cinsel şiddete karşı çanaklar yargılanıyor. Hala erkek egemenliği tüm yaşantımızı çevreleyerek her türlü yaşamsallığımızı zehir ediyor. Ancak bu 25 Kasım'da gelin erkek egemenliğinin baskısından ziyade kadınların buna karşı verdiği direnişi konuşalım.

YPJ Takım Komutanı **Arin Mirkan**'ı konuşalım mesela. Girdiği her yeri cehenneme çevirmeye ant içmiş zebanilerin örgütü, emperyalizmin beslemesi İŞİD'e karşı yazdığı destanı konuşalım. Halklara korku salan; köle pazarları, cinsel saldırıları ile kadın düşmanlığının baş temsilcilerinden olan bu örgüte karşı **bedenini korkusuzca siper eden Arin**, 25 Kasım'da bize yol gösterici olsun!

İranlı **Reyhaneh Jabbari**'ye dönelim yüzümüzü bu 25 Kasım'da! Kendisine tecavüz etmeye yeltenen bir istihbaratçıyı öldürdüğü için 7 yıl İran zindanlarında tutulan, hakiminden gardiyanına sistematik bir tacize maruz kalan ama tüm yaşadıklarına rağmen tecavüzçüyü aklayarak "affedilmeyi" kabul etmeyip başını dik tutarak idam sehпасına yürümeye razı olan Reyhaneh'i konuşalım. Tüm kadınlara **bu tavizsiz direniş** anlatalım. Çünkü onlar kadınlara erkek egemenliğinin her yansımalarına karşı can bedeli direnmeyi öğreterek ve erkek egemenliğini yenerek ayrıldılar bu dünyadan... Biz de onlardan öğrenelim ve öğrendiklerimizi anlatalım bu 25 Kasım'da...

Bu kadın zaferlerine hepimizin ihtiyacı var!

Reyhaneh biziz, biz Arın'ız!

Şiddet alın yazımdı benim, yıllarca boyun eğdim. Taciz edildim, dayak yedim; her gün adım adım eridim. Yaşadıklarımı kazıdım zihnime, yalnızca "o gün"ü bekledim.

Babam dün "namus"u için öldürdü beni, şimdi "yaşam" için direnen benim. Dün köşe başında öldürülen transtım ben, bugün nefrete karşı ensenizdeyim. Yıllarca içimde taşıdığım "günah"ı haykırmaktayım şimdi: tecavüzle hırpalanmış o küçük beden benim!

Bu bir meydan okumadır erkekliğin "yıkılmaz" kalelerine! Bu bir isyan çığlığıdır, bilinçlerde yükselen... Bu bir direniş çağrısıdır; duyuyor musunuz? Kulak verin!

Bedenlerimize sığmıyordu kimliklerimiz; bugün yeniden doğmaktayız biz! Duvarlar arasında hapsedilmiştik dün; Gezi'de direnenler biziz! Zindanlarda işkencecilere kök söktüren, bizim sarsılmaz irademiz!

Bir tutkuyuz dağların doruklarını mesken eyleyen; namlunun ucunda

ölüme koşan biziz! Dün pazarlarda satılan Ezidi kadın bizdik, bugün mevsizlerde savaşıyoruz biz!

Trujillo diktasının katlettiği Mirabel Kardeşler bizdik, Komutan Arın'ın feda ruhunda yükselmekte şimdi direnişimiz!

Reyhaneh bize sesleniyor şimdi: Tecavüzcü bir devlete boyun eğmedim. "Reyhaneh tavizsizliği"yle kendimizi yeniden var etmekteyiz.

Ne ölüm, ne tecavüzdür artık yazgımız! Ölümüne kendi yaşamlarımızla meydan okuyanlar biziz. Son sözümüzü henüz söylemedik. Yeniden yazılıyor tarihimiz!

Ve şimdi 20 Kasım'da nefreti yok etmek için büyüyor direnişimiz! 25 Kasım'da artık "Kobanê" olmak için sokaklardayız biz! Gün bizim günümüz, bu "serhıldan" biziz!

Şimdi artık isyan vaktidir, özgürlük hiç olmadığı kadar yakın şimdi... Reyhaneh biziz artık, biz Arın'ız...

YENİ DEMOKRAT KADIN

Trans Evi'nin gündelik halleri...

İstanbul: LGBTIQ insan hakları örgütü **İstanbul LGBTİ Dayanışma Derneği**'nin bu yıl **20 Kasım Nefret Suçu Mağduru Trans Bireyleri Anma Günü**'nde transfobi sonucu olarak öldürülen veya ölen bireyleri anmak üzere düzenlediği etkinliklerden ilki **Trans Evi Fotoğraf Sergisi** 15 Kasım günü Beyoğlu'nda Karşı Sanat'ta sergilendi.

İstanbul LGBTİ Dayanışma Derneği'nin barınma ve sağlık hizmetlerine erişim gibi konularda yardıma ihtiyaç duyan translara yönelik güvenli alan açma amacıyla 2012 yılında kurduğu Trans Misafirhanesi'ndeki gündelik yaşamı konu edinen fotoğraf sergisi, **Ömer Tevfik**'in imzasını taşıyor.

Kendisi de bir süredir İstanbul LGBTİ gönüllüsü olarak trans hareketi üzerine belge fotoğraf çalışması yürüten Tevfik, daha önce de **Trans X Türkiye Projesi** tarafından düzenlenen But Kısa Film Yarışması'nda "**İsimsiz**" adlı çalışmasıyla birincilik ödülü almıştı.

şattı. Salondaki kitle tarafından belgesel dakikalarca alkışlandı. BKİ'nin sinema atölyesi adına yapılan kısa konuşmanın ardından sahneye Gezi İsyanı sırasında tutuk edilen kadınlar çağrıldı.

Tutuk kadınlardan **Burcu Koçlu, Pınar Türk, Gizem Türkmen** ve **Elif Kaya**'nın tutuk olduğu dönemde görüşçüsü **Sinem Özkan** konuşma yaptı. Özkan, konuşmasında Kobanê'de direnişin simgesi olan Arin Mirkan ve Kader Ortakaya şahsında savaşılan kadınları selamladı.

Gezi'den Kobanê'ye kadın mücadelesi...

İzmir: Bağımsız Kadın İnisyatifi (BKİ) İzmir'de Gezi isyancılarına yönelik yapılan operasyon sonrasında tutuk edilen kadınları anlatan bir belgesel gösterimi yaptı. Gezi İsyanı'nda tutuk edilen kadınlar ve bu tutuk kadınların dışarıda sesi olan için "**Arka-daşımı merak ediyorum**" şiarıyla bir kampanya başlatan **İzmir Kadın Platformu** üyeleri çalışmalarını belgeselde konu etti.

Aralarında YDK'lı **Elif Kaya**'nın da bulunduğu kadınlar yak-

laşık 6 ay sonra serbest bırakıldıktan sonra, BKİ kadınlarla söyleşi yaparken, çıktıkları ana ait görüntüleri çekti. Gezi İsyanı'ndan karelerin yer aldığı belgesel kadın mücadelesinin ve kadın dayanışmasının mütevazı bir belgesi olarak yer edindi. Belgeselin ikinci galası 14 Kasım günü Fransız Kültür Merkezi'nde yapıldı.

Etkinlikte ilk olarak belgeselin gösterimi yapıldı. Belgesel birçok insanı o isyan günlerini yaşadığı için öfke ve coşku dolu anlar ya-

Kobanê direnişinin “kurnaz” dostları...

Kobanê’de 15 Eylül’den beri IŞİD çetelelerinin saldırıları karşısında YPG-YPJ güçlerinin ve Kürt halkının sürdürdüğü desantı direnişle, bölge özgülünde birçok politik dengenin sarsıldığı bilinen bir gerçek. Hatta denebilir ki, Kobanê’de süren direniş, sadece bölgesel dengeleri değil, emperyalist güç odaklarının birçok stratejisini değiştirmeye mecbur bırakan bir durumu açığa çıkarmıştır.

Direnişin yalnızlaştırıldığı bir sürecin ardından geline aşamada, direnişin öznesi olan YPG-YPJ güçlerine birçok yerden destek gelmekte, silah yardımları ile birlikte birçok güç, “IŞİD vahşetine geçit vermemeye” yüce görevi ile Kobanê’ye yönelmektedir. Listeye Rojava sınırına hendek kazan Barzani’den tutalım da emperyalistlerin açıktan örgütlediği ÖSO gibi güçlere kadar çok geniş bir aralık dahildir.

Toplam tabloyu açığa çıkartan ana unsur ise kuşkusuzdur ki, YPG güçlerinin aktif direnişi ve teknik olanaksızlığın yarattığı dezavantaja rağmen yenilmeyen duruşudur. Bu yenilmeyen iradenin kazanıma dair kılıcılar yaratması, süreçten pay almaya çalışan güçleri de Kobanê’ye yöneltmiştir, ki YPG’nin de bu desteğe ihtiyacı olması, bu yönelimi hızlandırmıştır.

Temel soru da burada açığa çıkmaktadır. Direnişin neredeyse ilk 1 ayını sessizlikle geçiren bu güçlerin; direnişe, Kobanê’nin geleceğini de etkileyecek şekilde, bölgedeki politik dengelere kattığı nitelik, hedef ve amaçları sorgulanmalıdır. Zira, her katılım savaşın kaderini etkileyecektir. Bileşenlerin nitelik ve bölgesel hedef farklılıkları önümüzdeki süreçte daha göze batar hale gelecektir ki, daha şimdiden bu tablo tartışılmaktadır.

Emperyalistlerin üvey evladı...

Bir adım geriden başlarsak, Ortadoğu özgülünde suların bu kadar ısınmasının ikili bir yön barındırdığı görülecektir. Bir yanıyla işsizliğin, geleceksizliğin ezilen kitlelerde yarattığı öfke ve buna eklenen bölgede süren savaşların yarattığı toplumsal tepki suları ısıtırken diğer yandan ise küresel emperyalizmin yeniden iki kutuplu koşulları yaratması ve ABD emperyalizmi açısından Çin-Rusya’nın küresel alanda yarattığı hege-

monyaya karşısında Ortadoğu ve Avrupa’ya sıkışma hali bu toplam tabloyu kaynatmaktadır.

Özellikle ABD emperyalizmi açısından Çin’in elinde tuttuğu dolar rezervi ciddi bir tehlikeyi barındırmakta, Asya, Afrika, Güney Amerika gibi pazarlarda kurduğu denetim ve yükselen işlem hacmi Ortadoğu’yu ABD açısından daha da değerli kılmakta ve bu alandaki politik dengeleri temel bir gündem haline getirmektedir. Bahse konu verili koşullarda, Arap baharı sonrası bölgenin dizaynına girişen emperyalist güçler açısından sürecin ehemmiyeti bu temelden artmakta ve süreci yakalama girişimleri bölgesel çatışmayı mezhepçi eksende körükleyerek üretilmektedir.

Yerel güçlerle iş yapmak ve toplumsal çelişkiler üzerinden yürümek ABD emperyalistlerinin Afganistan ve Irak saldırılarından, burada verdiği kayıplardan çıkarttığı derslerdendir. Bu temelde, emperyalistler, Ortadoğu’da Rusya yanlısı politika yürüten Suriye, İran gibi güçleri hedeflerken de bu yöne yönelmiş ve mezhepçi bir eksen-den, yine kendi saldırganlıklarının ürünü olan Sünni muhalefetini bölgede dizayn için örgütlemişlerdir.

Ancak tek yönlü şekilde, emperyalistlerin sadece bu güçlere dayandığı gibi bir durumdan bahsetmek gerçekçi değildir. Aksine bu eksen de besleyecek şekilde, birçok yan güç bu bölgesel politikalarında rol almakta, Türkiye, Katar ve S. Arabistan gibi aktörler Ortadoğu özgülünde bu eksene eklenmektedir.

Tekere çomak sokan direniş!

Kobanê direnişi ile birlikte üretilen durum tam da bu tekere çomak sokmuş, birçok hedef ve ilişkiyi yeniden dizayna zorlamıştır. Kürt Ulusal Hareketi’nin de altını çizdiği şekli ile Kobanê direnişi, Ortadoğu’da Kürtler açısından yeni bir sürecin kapılarını aralamış ve bölgeyle ilgili her süreçte Kürt halkının bölgedeki yerini, emperyalistleri hesaba katmaya mecbur bırakmıştır. Direniş bu etkinin yanı sıra, bölgesel planlarda değişimi de dayatmaktadır ki, bu anlamda da tekere çomak soktuğu görülmektedir.

Tartışmak istediğimiz konu da burada açığa çıkmaktadır. Yani bu yönelim

değişimi, direnişe nasıl yansiyacaktır ve emperyalistler bölgesel dengeleri yeniden yakalamaya çalıştıkları bir süreçte Kobanê’ye nasıl yaklaşacaklardır? Bu noktada emperyalizmin genel karakteristiği ve hareket tarzı bilinmektedir. Arap Baharı öncesinde gerici dikta rejimlerinin yeminli destekçisi olan ABD emperyalizminin, yükselen kitle muhalefeti karşısında konumlanmış şekli, çıkarlar temelinde esneme kabiliyetini deşifre etmektedir. “Kurnaz dostlar” üretmek bu temelde emperyalistlerin Ortadoğu rutini haline gelmiştir.

Emperyalistlerin Kobanê yaklaşımlarında da bu genel tarzı görmek mümkündür. “IŞİD’i yok etmek için 80 bin eğitilmiş askere ihtiyaç var” açıklamasında bulunan ABD Genel Kurmay Başkanı Martin Demsey’in yereldeki güçlerin ve sınır hattındaki müttefiklerin buna yetebileceği yönlü beyanı buna delalettir.

Burada Türkiye gibi bilinen müttefiklerden fazlasının olduğunun altı çizilmelidir. Kobanê’deki IŞİD saldırılarının ardından kurulan Koalisyonun tartışmalarında da bahse konu yaklaşımın izleri görülmektedir. Koalisyonun IŞİD karşıtı mücadeleyi Suriye’de Esad rejimini devirmekle birleştirerek tartışmak istemesi, Koalisyonun hedefleri arasında Kobanê direnişini püskürtmek ile birleşik şekilde Suriye muhaliflerini eğitmeyi hedeflemesi bu sürecin adımlarıdır. Ki bahse konu muhalefetin niteliği ve zemininin kayganlığı da ortadadır. ÖSO çetelelerinin parçalanması ile birlikte IŞİD sahneye çıkarken, IŞİD’in gerileme eğilimi göstermesi ile birlikte de yine ÖSO bir araya getirilmeye çalışılmaktadır. Ki, PYD’nin ÖSO’nun destek açıklamasını “bölgenin Kürtsüzleştirilmesi” şeklinde yorumlamasının iç tutarlılığı da burada, bahse konu niteliğin görülmesinde.

Peşmerge güçlerinin geçişi de bu çerçevede yoruma açıktır. Zira, on yıllardır süren ve Kürtlerin kardeş katli (birakuje) diye adlandırdıkları süreçlerin ardından Kürdistani güçlerin birlikte hareket etmesi, hangi zeminde olursa olsun değerlidir. Ancak daha düne kadar sınıra hendek kazan Barzani yönetiminin, savaşın yirmili günlerinde bir anda tavır değiştirmesini irdelemek gerekmektedir. Kürt Ulusal Konseyi tartışmalarından beri süregelen şekli ile Barzani yönetimi Kürt ulusunun PKK’de simgeleşen iradesini boşa düşürme adımları atmaktadır. Buna ek olarak, Kobanê’ye askeri sevkiyatla birlikte girmesinin ardından en net yönel-

diği yer Güney Cephesi’dir ki, Halep yolu üzerinde olan bu cephenin IŞİD-Esad çatışmalarına yakın bir bölge olduğu bilinmektedir.

Bukran El Fırat ve Suriye Kürtleri Ulusal Meclisi (ENKS) gibi ÖSO bağlantılı grupların Kobanê’ye desteğe gelmelerinde yine aynı niteliğin izleri vardır.

Gelinen aşamada emperyalistler açısından neye evrileceğinin netleştirilmesi gereken nokta, YPG güçlerinin açığa çıkarttığı enerjinin, bölgesel dizayn çabalarının ve Esad karşıtı kamplaşmanın neresine konumlandırılacağı ile ilgilidir ki, bahse konu destek tavrında Kobanê direnişi ile açığa çıkan enerji kapsamak istenmektedir. Barak Obama’nın “Esad gönderilmeden IŞİD’in yok edilemeyeceği” yönlü tespitlerde bulunduğu na dair kamuoyunda geçen tartışmalardan tutalım da, Suriye’deki silahlı güçlerin Esad’ın karşısına konumlandırılmasına dair Koalisyonun yönelimi bu temelde birleşmektedir.

Yani emperyalistlerin eliyle bölge uzun soluklu bir çatışma haline sürüklenmekte ve Kürt halkının Kobanê ile belirginleşen mücadelesi bu derekeye çekilmek istenmektedir. ABD’li uzmanların IŞİD karşıtı mücadele uzun soluklu süren bir mücadele olacak diyerek sürece 3 yıllık ömür biçmesinin mantığı da buradadır ki, hedef yine mezhepçi temelde bir Ortadoğu kamplaşması olacaktır ve Kobanê direnişinin “kurnaz” dostlarının bir işlevi de bu olmaktadır.

Rüzgarın yönünü kitlelerden yana çevirmek

Tartışmayı noktalamadan, üzerine söz söylenmesi gereken kısmı ise Türkiye devrimci hareketinin konumlanışına da iridir. Yukarıda anlattığımız tablonun temel eksiği, sürecin rotasında ezilen ulus ve kitlelerin yöneliminin ve aktif mücadelesinin tüm bu tartışma ve öngörülerini boşa düşürme kudreti olduğuna dairdir. Ve ülkemiz devrimci hareketlerinin varlıklarıyla birlikte renklerini katacakları alan da burasıdır.

Ancak, bu noktada kitlelerin gerçekliğinden beslenmeyen, Kürt ulusunun dört parçaya yarattığı kader birliğini görmeyen bir şekillenmiş, süreçte aktif tutum almayı da aksatmaktadır. Bugün Kürt ulusu Kobanê özgülünde saflarını ayırıştırmakta, kime-nasıl bakacağının çerçevesini çizmektedir. Bizler açısından atılması gereken bir adım kalmıştır: bu da, sınırın hem bu tarafında hem de Kobanê’de sürecin öznesi olmakta ısrar etmektir.

Gelinen aşamada emperyalistler açısından neye evrileceğinin netleştirilmesi gereken nokta, YPG güçlerinin açığa çıkarttığı enerjinin, bölgesel dizayn çabalarının ve Esad karşıtı kamplaşmanın neresine konumlandırılacağı ile ilgilidir.

Tavizsiz ve sınırsız direnişle 25 Kasım'a!

Dominik Cumhuriyeti'nde 25 Kasım 1960 tarihinde bir uçurumun kenarında üç kadının cesedi bulunduğu o günden bugüne ulaşan "25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü"nü kapıları açılmış oldu.

Erkek egemen sistemle beraber kadının yaşamın her alanında ikincil plana bilinçli olarak atılması, bunun yöntemi olarak başta şiddetin kullanılması 25 Kasım'ın önemini ortaya koyarken bu tarihin bir mücadele günü olarak ele alınması, 1981 yılında Kolombiya'nın Bogoto şehrinde Latin Amerikalı ve Karaipli Kadınlar Kongresi'nin toplanıp 25 Kasım tarihinin üç kadının yani Mirabel kardeşlerin anısına "Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü" olarak ilan edilmesiyle oldu.

Peki kimdir Mirabel Kardeşler? Üç kadın Dominik Cumhuriyeti'nde Trujillo diktatörlüğüne karşı mücadele eden **Clandestina** hareketinin kurucuları ve kadrolarıydı. Ülkelerinde siyasal özgürlük için faaliyet yürüten Mirabel Kardeşler, Latin Amerika'daki diktatör Rafael Leonidas Trujillo'ya meydan okumaları nedeniyle defalarca hapisanelerde tutuk edildiler, çok kez işkenceye maruz kaldılar.

"Belki de bize en yakın şey ölüm; fakat bu beni korkutmuyor, haklı olan her şey için savaşmaya devam edeceğiz" diyen **Maria Teresa Mirabel**, "Bunca acıyla dolu ülkemiz için yapılacak her şeyi yapmak bir mutluluk kaynağı; kollarını kavuşturup oturmak ise çok üzücü" diyen **Minerva Argentina Mirabel** ve "Çocuklarımı-

zın, bu yoz ve zalim sistemde yetişmesine izin vermeyeceğiz. Bu sisteme karşı savaşmak zorundayız. Ben kendi adıma her şeyimi vermeye hazırım; gerekirse hayatımı da" diyen **Patria Mercedes Mirabel**, 25 Kasım 1960'ta katledilmeden önce hapisanedeki eşlerini ziyaret etmek için giderken arabadan zorla indirildiklerinde diktatörlük tarafından kesilen ceza belliydi: Ölüm!

Katledilmeden önce kadın kimlikleri elbette es geçilmedi! Tecavüze maruz olarak katledilen Mirabel Kardeşler ile diktatörlük ve elbette ki onunla beraber sistem kadına vurduğu "namus" prangasının da işlevini somutladı. Sistemin hapsedtiği dört duvar arasından çıkmak için mücadele eden kadınlara özellikle cinsel şiddeti kullandığı bilinirken bunun alt yapısını ise "namus" kavramını hazırlamış; kadının özgürleşme mücadelesinin önünü tıkamak için de sıklıkla özellikle cinsel şiddete başvurmuştur. "Namus" ağırlığı altında kadının ezilenin ezileni olma halini perçinleyen erkek egemen sistemin Mirabel Kardeşleri katletmeden önce cinsel şiddeti kullanması bu nedenle tesadüfi değildir.

Bu anlamda kadına yönelik şiddetin bir temsili olan Mirabel Kardeşler nezdinde bütün şiddete uğrayan, katledilen kadınların hesabını sormak için 25 Kasım'da alanlarda olmak önemliken 2013 25 Kasım'ından bugüne son bir yılda TC'nin kadına şiddet ve kadın katliamlarını incelemek de faydalı olacaktır.

Devlet her yolu kadın katliamına çıkarıyor!

2014'ün ilk 10 ayında 235 kadının öldürüldüğü; 88 kadın ve kız çocuğuna tecavüz edildiği; 499 kadına şiddet uygulandığı; 95 kadın ve kız çocuğuna cinsel tacizde bulunduğu TC(avüz) devletinde, sırf bu haliyle bile ürktücü olan bunların resmi rakamlar olduğu ve resmi rakamların dışında daha nice ölüm, şiddet olayının gerçekleştiği ortadayken geçtiğimiz yılın 25 Kasım'ından beri kadın katliamının ara vermeksizin devam ettiği ortada.

Çoğu boşanmak istediği için öldürülen kadınların büyük bir kısmı ise intihara sürüklendi, kimi zaman ise "kiskançlık" ve "bir anlık cinnete" kurban olurken bakanların ve burjuva medyanın yaptığı kadına yönelik şiddeti meşrulaştıran açıklamalara kısaca göz atmakla bile kadın katliamının yolunun devlet tarafından nasıl açıldığı; devletin erkek egemen sistemin bakılığını

söylemleriyle bile nasıl koruduğunu bir kez daha görüyoruz.

4 Temmuz 2014 tarihinde Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı **Ayşenur İslam**'ın "Koruma altında öldürülen kadın yok" açıklamalarına karşılık eşi tarafından boşanmak istediği için sürekli tehdit altında bulunan Dicle'nin koruma talep etmesi ve talebinin ciddiye alınmamasının birkaç saat sonrasında saldırıya uğraması; Hanime Aslan'ın 11 Mart'ta korumasıyla beraber Çağlayan Adliyesi'nde öldürülmesi ve daha birçok örnek karşımıza çıkıyor.

Kadın katliamına hizmet eden, hatta bu anlayışı şekillendiren devletin diğer bir söylemini ise 28 Ekim 2014 tarihinde başbakan yardımcısı **Bülent Arınç**'in yaptığı "Kahkaha atan kadın iffetsizdir" ifadesi oluşturuyor. Kadının eteğinden kahkahasına, doğuracağı çocuk sayısına karışan, kahkaha atan kadını bir nevi hedef gösteren ve uygulayacağı-uygulatacağı şiddeti bu şekilde meşrulaştıran devlet, erkek adaletiyle de mahkemelerde "haksız tahrik indirimi"nin önünü açıyor; böylece katilleri de korumayı ihmal etmiyor.

TV'lerde katiller çıkartılarak aklamaya çalışılıyor, şiddete maruz kalan kadınların ise "namus"ları sorgulanıyor; "O saatte evli kadının dışarıda ne işi vardı?" denilerek kendi katlinden yine kadın sorumlu tutuluyor.

"Tam iffetli olacağız, bir gülme geliyor"

Bakanların bu tür söylemlerine karşı kadın örgütlerinin birleşerek çeşitli eylemler yaptığı ve kadın özgürlük mücadelesinin koşar adımlarla ilerlediği 2014 yılında, kadınların Bülent Arınç'a verdiği "Tam iffetli olacağız, bir gülme geliyor" cevabından Ayşenur İslam'ın söylemine karşı Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı işgaline kadar kadına şiddete ve kadın katliamına karşı eylem pratikleri sürerken bunun bir ayağını ise kadın davalarının takibi oluşturuyor. Şiddete maruz kalan kadınların yaşadıklarının hesabını sormak için dava açması ve bu sürece kadın örgütlerinin de dahil olup duruşmaların takipçisi olması kadın dayanışmasını güçlendiriyor; aynı şekilde kadın cinayetlerinin de peşinin bırakılmaması, her duruşma günü adliyede bir araya gelmek bu dayanışmaya katkı sağlıyor.

Bu mahkemeler kadın dayanışmasını güçlendirmesiyle önemli noktada durur-

ken diğer yanıyla da TC'nin "erkek adalet"ini teşhir etmek açısından da değerlendirilmelidir. Erkek egemen anlayışla bütünleşmiş olan devletin tam da katleden-şiddetin türlü hallerine maruz bırakan politikalarıyla kadınların ikincil halini korumaya çalışması nedeniyle mahkemeleri de buna göre şekillenmiştir-şekillenecektir. Elbette ki devletin bu mahkemelerinden gerçek adalet namına bir şey beklemek hayal olacaktır!

Ancak kadın örgütlerinin birlikte hareket ederek sürece ilişkin baskın rolünün olması mahkemelerin halini ortaya koyarken diğer yanıyla da karar aşamasına da etki etmesini sağlıyor. "Haksız tahrik indirimi" gibi erkek egemen anlayışı kollayan yasaları açığa çıkaran, açığa çıkarmasının yanı sıra uygulanmasını da kimi zaman engelleyen bu dava takipleri, kadın cinayetlerinin ve kadına şiddetin de gündemleşmesini sağlıyor.

Mirabel Kardeşler'den Arin'e, Reyhaneh'e...

Kadın dayanışmasıyla beraber kadın özgürlük mücadelesi büyürken Ortadoğu'da IŞİD'e karşı verilen onurlu direnişte kadınların rolü ile birlikte özgürlüğe giden adımlar sağlamlaşıyor; yüzyıllardır eve mahkum edilen kadınlar savaşarak kendilerine ataerki tarafından yüklenen misyonu reddediyor. Hem kadına yönelik politikalar nedeniyle mağduriyet anlamında savaşın öznesi olan kadınlar hem de bu politikalara karşı gösterdikleri direnişle bu özneliği tersi anlamda sürdürüyorlar. **Arin Mirkan**'da vücut bulan kadınların sınırsız direnişi, kadının kendi "alın yazısı"na mahkum olmayışının somutlanması oluyor; YPJ ile kadının kendi kimliğini tanıması, kendine-gücüne yabancılaşmayı yıkmaya çalışıyor.

Diğer yandan İran'da kendisine tecavüz eden öldürdüğü için 7 yıllık tutsaklığının ardından idam edilen **Reyhaneh Jabbari**'nin bir özür dilemesiyle "hayatının bağışlayacağını" söyleyenlere karşı verdiği tavizsiz direniş, ataerki zihniyetin köhnemişliğini teşhir ederken bir kez daha Jabbari şahsında kadının gücüne tanık oluyoruz.

Sonuç olarak Mirabel Kardeşler'den Arin'e, Reyhaneh'e kadınların özgürlük mücadelesi devam ederken kadın dayanışmasının önemi bir kez daha kendini ortaya koyuyor; 25 Kasım'lar sınırsız ve tavizsiz direnişlerle anlam buluyor.

43 öğrenci için havaalanı işgal edildi!

H. Merkezi: Meksika'da 43 öğrencinin eylemler sırasında gözaltına alınmasının ardından polisler tarafından uyuşturucu çetesine verilerek katledilmesi üzerine Meksika'da eylemler devam ediyor. Acapulco'da sokağa çıkan

halk, Acapulco Havalimanı'nı işgal etti. Binlerce kişinin katıldığı işgal eyleminde ulaşım üç saat boyunca durdu. Havalimanının duvarlarına Devlet Başkanı Pena Nieto'ya atfen, "**Pena defol**", "**Katil Pena**" sloganları yazıldı.

Öğrenciler, 26 Ekim'de Igula kasabasında yaşanan bir çatışmanın ardından polis tarafından gözaltına alınmıştı. Polis, 6 öğrenciyi katlettikten sonra öğrencileri bölgede bulunan uyuşturucu çetesine vermiş, çete, öğrencileri çöplük alanda kurşuna dizerek 14 saat boyunca cesetleri yakmıştı.

İsrail'de Arap işçi ve emekçileri genel grevde

H. Merkezi: İsrail işgali altında olan Batı Şeria'da 22 yaşındaki bir gencin İsrail askeri tarafından katledilmesi üzerine İsrail'de bulunan Arap halkı, çeşitli eylemlerle katliamı protesto etti. İsrail'de Arapların kurduğu **İsrail'deki Arap Vatandaşları İzleme Yüksek Komitesi**'nin çağrısı üzerine başlayan grev kapsamında çeşitli eylemler düzenlenmeye devam ediyor.

İsrail'de geçtiğimiz hafta sonu Arap işçi ve emekçileri, polis şiddetini protesto etmek için ülke genelinde iş bırakma eylemi yaptı. Arap emekçilerin yaşadığı köyler ve kentlerde eylemler düzenlendi. Kepenk kapatma eylemi yapan ve okulları boykot eden Arap halkı, birçok yerde polisle çatıştı. Eylem, Beer Şeva, Beyt Şemeş, Ramla, Kefr Saba, Baka Jatt ve Nasıra şehirlerinde uygulanmaya başlandı. Ayrıca İsrail'de Ben Gurion havayolunda çalışanlar iş bırakarak Maliye Bakanlığı'nın havayollarındaki çalışma koşulları ile ilgili planlarını protesto etti. Havayolu emekçileri, sosyal yıkım saldırılarına karşı iş bırakma eylemi gerçekleştirdi.

İsrail saldırıyor, Filistin direniyor!

H. Merkezi: Siyonist İsrail devleti, bir süredir Mescid-i Aksa'yı, gelen ziyaretçilere kapatmaya çalışmış, ardından her Cuma günü namaz kılmaya gelenlere yaş sınırlaması getirmiştir. 14 Kasım Cuma günü de namazın ardından İsrail'in saldırılarına karşı yürüyüşe geçen binlerce kişi tarafından İsrail'in utanç duvarı üzerine köprü kuruldu, dikenli teller kesildi, Filistin bayrakları dalgalandırıldı. Mescid-i Aksa'yı sahiplenen kitlenin yürüyüşünü engelleyen İsrail askerleri geri adım attı. İsrail devleti, Mescid-i Aksa'ya girişlerdeki yaş sınırlamasını kaldırmak zorunda kaldı.

Kudüs ve Batı Şeria'da yükselen direniş, 15 Kasım'da da sürdü. "48 toprakları" olarak adlandırılan Sinan bölgesinde İsrail askerleri, Filistinli gençlere puşi taktıkları gerekçesiyle saldırdı. Saldırının ardından yüzlerce Filistinli, sokağa dökülerek erken saatlerden itibaren direnişe geçti. Çatışmalarda 20 kişi yaralanırken, sınır ihlali yapan İsrail askerlerinden biri öldürüldü.

IŞİD bahane, faşizm "şahane"!

Ortadoğu'da katliamlarına devam eden IŞİD dünya kamuoyunun gündeminden düşmezken, IŞİD'e destek veren ülkeler kendi iç politikalarında kendi bekalarını üretmenin çabası içindeler. IŞİD bahanesi ile örgütlenen faşizm dünyanın birçok ülkesinde en demokratik taleplere ve demokratik mücadelelere dönük saldırı anlamına gelmektedir.

IŞİD ile birlikte "Batı-Ortadoğu çatışması", "Müslüman-Haçlı çatışması" adıyla manipüle edilen emperyalizmin bölgesel ekonomi politikaları örtülme istenmektedir. Bu da yetmezmiş gibi IŞİD'e dönük her hamle ile demokrasi ve kurtarıcı kimliğine bürünen emperyalistler, kendilerini üretme savaşımında süreci iyi işletmektedir.

Son olarak Selefilere faaliyetleri ve özellikle IŞİD'in kanlı eylemlerine Almanya'dan da Selefi gençlerin katılması tepkilere neden oluyor. Kendisine **HoGeSa** adını veren bir grup neo-faşist futbol taraftarı, Selefilere ve IŞİD'e karşı genel tepkiyi ırkçı ve faşist eylemleri için değerlendirmeye çalışıyor.

Köln'de yapılan 4 bin kişilik neo-faşist **HoGeSa** yürüyüşünde Hitler selamı eşliğinde "**Heil Hitler**" bağırtıları, HoGeSa'nın sıradan holiganlardan çok faşistlerden oluştuğunu gösteriyor. Grubun oluşumunda büyük etkisi olduğu ileri sürülen **Siegfried Borchardt**, namı diğer "**SS-Siggi**" Almanya'da ırkçı örgütlenmelerin önde gelen isimlerinden birisi olarak tanınıyor. Almanya çapında tanınan diğer faşistlerin de bu örgütlenmenin içinde yer aldığı biliniyor. Köln yürüyüşünün başarısından güç alan neo-faşistler, Almanya'da Berlin veya Hannover'de benzeri yürüyüşler düzenleyecekler.

Polis ve faşistler el ele!

Neo-faşist HoGeSa yürüyüşünün genel bir ırkçı ve faşist saldırgan yürüyüşe dönüşeceği önceden bilinmesine rağmen Köln polislerinin hazırlıksız ve tutuk tutumu dikkat çekti. Birçok kişinin ve 44 polisin yaralandığı çatışmalarda Kuzey Ren Westfalya (NRW) İç İşleri Bakanı'nın, polisin konseptinin başarılı olduğunu iddia etmesi tepkilere neden oldu. Başka eylemlerde saldırdıktan taviz vermeyen polisin neo-nazilere geldiğinde pasif tutum sergilemesi burjuva basında dahi sert eleştirilere neden oldu.

İçişleri Bakanı'nın neofaşist tehlikeyi görmesi ve buna karşı kayıtsız kalması da Almanya'da tartışılan başlıca gündemlerin başından geliyor. ırkçı faşist HoGeSa yürüyüşüne karşı Köln'de, 2 Kasım'da yaklaşık 2 bin antifaşistin sokaklara dökülmesinin özellikle Almanya'nın mülteci politikaları ile bağlantılı olduğu düşünülmektedir. Facebook üzerinden 4 günde toparlanan faşistlerin, özellikle mülteci bölgelere yönelmesi ihtimali Almanya'daki devrimci demokratik kurum ve mülteci örgütlenmeleri tarafından değerlendirilmeye alınmaktadır.

Futbol taraftarı kılıfı

Faşistlerin böylesi bir şekilde çıkışları ve örgütlenmeleri ciddi bir tartışma konusu. Ukrayna'da **Dinamo Kiev** taraftarları adıyla örgütlenen faşistler gibi bugün de Almanya'da faşistlerin **Dortmund Taraftarı** adıyla örgütlenmesi dikkat çekici. Son yıllarda özellikle futbolda tırmanan milliyetçilik Almanya'da da ciddi bir ivme kazanmış durumdadır.

Hannover Üniversitesi'nde futbol taraftarlarıyla ilgili bilimsel çalışmalarıyla tanınan Prof. Dr. **Günter Pilz**, HoGeSa'nın 17 holigan grubunun ortak girişimiyle kurulduğunu belirt-

mektedir. Dr. Pilz, söz konusu oluşumda 300 kadar şiddet eğilimli faşist ve holiganın yer aldığını da vurgulamaktadır. Dr. Pilz, geçtiğimiz günlerde Dortmund'da gerçekleştirilen bir etkinlikte HoGeSa'nın sözcülüğünü Dortmund'un aşırı sağcı belediye meclisi üyesi Dominik Roeseler'in yaptığını da belirtmektedir. Taraftar grubu görüntüsü altında ırkçı zihniyeti yaymak için örgütlenen bu gruba dikkati çeken Pilz, "*Bunlar eski holiganlar ve Neo-naziler'in bir karışımı. Şimdi futbol çevresinden insanları çekmeye çalışıyorlar*" diyor.

Armenak belgeseli çalışmaları sürüyor

Cenevre: Ermeni devrimci Armenak Bakır'ın hayatını ve TKP/ML saflarındaki mücadelesini konu edinen belgesel çalışması devam ediyor. Armenak'ın annesi **Mer-yem Ana** ile Stockholm'de başlatılan belgesel çalışması, Armenak'ın dostları, yoldaşları ve süreci birlikte yaşayanlarla söyleşiler ve geçtiğimiz günlerde İstanbul'da yapılan çalışmalar ile devam ediyor.

Geçtiğimiz hafta da Avrupa'da bulunan yoldaşları, dostları ve tanıqlarla, Armenak'a dair bilinmesi ve öğrenilmesi gerekenler üzerine söyleşiler ve çekimler gerçekleştirildi. Duygusal ve hüznünlü ortamların yaşandığı, anıların paylaşıldığı, sürece ve geçmişe dair siyasal tartışmaların da yapıldığı buluşma, uzun süredir ayrı düşmüş insanların biraraya getirilmesi ve devrimci değerlerin korunmasına yönelik çalışmaların yapıyor olması bakımından da anlamlı, sevindirici ve olumlu bulundu.

"Armenak: Bir Ermeni devrimcinin portresi" isimli çalışmayı koordine eden

Kollektif sözcüleri, önümüzdeki dönem Amed, Elazığ ve Der-sim'de çekimlerini sürdürecektir. Belgeselin Ermeni Soykırımı'nın 100.

yılında kamuoyuna sunulmasının planlanıyor.

Cüret ve kararlılıklarından öğrenelim!

Demirdağ, düşmana karşı amansız savaş ve MLM ideolojinin netliğine sahip olmak demektir. Düşmandan başımıza ne geleceğinin hesabını değil, “düşmanın başına ne getirebiliriz”in hesabını yapmak demektir. Durduğumuz yeri korumak değil, daha fazla örgütlenme alanı, imkanı yaratmak demektir. Kitle ilişkilerini belli bir sınırdan tutmak ya da daha kötüsü tüketmek değil, daha fazla kitle ile siyasi bağ kurabilmek demektir.

Halktan korkmak, “acaba halk ne tepki verir?” telaşına düşmek değil; halkla bütünleşerek, halkın tepkisini halka gidip öğrenerek ileriye adım atmak demektir. Demirdağ, beynimize vurulan “imkânsız” zincirleri kırmak demektir. Son zamanlarda saflarımızda en çok etkisini gösteren hastalıkların başında “güvensizlik” meselesi geliyor. Kendimize, örgütümüze ve halka olan “güvensizlik” birçok “başarısızlığımızın” sebebi. Kafamızda onlarca “imkânsız” dediğimiz zincir var... Çevremizdeki insanları örgütlemeyeceğimizi/ hatta onların örgütlenmeyeceğini düşünüyoruz mesela.

Komşumuzun gazetemizi almaya çağını, bu semtten “bir şey çıkmayacağı”, gençlerin örgütlenmek için bir sebebi kalmadığını, kadınların kesinlikle evlerinden çıkmayacağını düşünüyoruz. Değil binlerin-milyonların örgütlenmesinin, yeni 5-10 kişinin örgütlenmesinin dahi hayali olduğuna karar veriyoruz. Örgütlü duruyor ama aynı zamanda yılgınlığın,

yorgunluğun adresi sorulduğunda biz gösteriliyoruz.

Sürekli koşturuyor, ama somut hiçbir sonuç elde edemiyoruz (Demirdağ bu durumu “uyur koşar”lık olarak tanımlar). Oysa beynimizdeki “imkânsız” kavramını yıkmadan devrim mücadelemizde zerre adım ilerlemek mümkün olamaz. Şimdi dönüp bir kez daha bizi anlatan ve bize çözüm sunan makalelerini okuyalım Demirdağ yoldaşın... Onun “İyi ve güzel şeyler için yaşıyorsa hayatta, ölüm de o kadar güzeldir” diyerek kuşandığı cüretten ve kararlılıktan öğrenelim!*

Ese Yaylası Şehitleri

Tokat'ın Ese Yaylası bir direnişe tanıklık edecekti. Düşman; binlerce askeri, özel timi, komandosu, zirhlî araç

ve helikopter takviyesi yani kısacası tüm güçleri ile yüklenecekti özgürlük savaşçıların bulunduğu bölgeye...

Tam bir bozgun yaşadı düşman, kayıpları giderek artıyordu. Birlik, çemberi yarmayı başarmıştı. Ese Yaylası çatışması, Proletarya Partisi'nin büyük bedeller ödeyerek yarattığı savaş ve direniş geleneğinde, yine büyük bir bedel ödenerek yerini aldı.

Zorlu süreçlerin sırtlayıcısı, her daim gözleri daha ileriye bakan Proletarya Partisi'nin Genel Sekreteri **Mehmet Demirdağ** ve 4 halk savaşçısı bu çatışmada şehit düştü. “Parti ve mücadele nerede olmamı istiyorsa ben ordayım” diyen **Ümit Çağlayan San**; yaşı küçük, yüreği ve bilinci büyük **Dilek Konuk**; savaşçı komutan **Ümit Dinler** ve TC'nin askere çağrı pusulasını yırtarak halk savaşçısı olan **Duran Salman**... İnanç, adanmışlığın, savaşçılığın simgesi oldular.

Mehmet Demirdağ: 1970 Dersim Merkez Haceri'de doğdu.

Ümit Dinler: 1974 Dersim Ovacık Yeşilyazı'da doğdu.

Duran Salman: 1977 Tokat Almus Dadukta (Çambulak) köyünde dünyaya geldi.

Ümit Çağlayan San: Sivas Şarkışla ilçesi Emlakhöyük köyünde 1974 yılında doğdu.

Dilek Konuk: 1979'da Tokat Merkeze bağlı Dive köyünde doğdu.

* Bu yazı, **Özgür Gelecek**'in 16-29 Kasım 2011 sayısından alınmıştır.

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Mehmet Zeki Şerit: Çerkes milliyetine mensup Şerit, devrimci düşüncelerle öğrencilik yıllarında tanışır. 12 Mart AFC baskısının yoğun olduğu dönemlerde tutuklanarak müebbet hapis cezasına çarptırılır. 1977 yılının Mart ayında Ankara Ulucanlar Hapishanesi'nden firar eder. Firarının ardından 24 Ekim gecesi İstanbul'da kaldığı ev düşman tarafından sarılır. “Teslim ol” çağrılarında silahla karşılık veren Şerit, yaralı olarak tutsak düşer. Kaldığı hastanede bir ay boyunca iş-

kence görür. Düşman istediğini elde edemeyeceğini anlayınca onu 24 Kasım 1977'de işkencede katleder.

Ramazan Can: Proletarya Partisi'nin kurulmasıyla birlikte faaliyete başladığı alanlardan biri olan Siverek bölgesindeki çalışmalarını, halk düşmanlarını, sosyal faşistleri rahatsız ediyordu.

DDKD'li sosyal faşistlerin, “**Toprak ağalarını, soygunu, sömürüyü protesto**” mitingini engelleme çabalarına rağmen mitingün başarıyla

geçmesi DDKD'lileri çileden çıkarır. Proletarya Partisi militanlarına yaptıkları saldırılar 20 Kasım 1978'de Ramazan Can'ın katledilmesiyle doruğa ulaşır.

İsa Demirbaş: 23 Kasım 1979 tarihinde M. Zeki Şerit'in ölüm yıldönümünde yapılacak eylemler için Samsun'a giden Demirbaş, eylem alanında polisin tuzağına düşer. Alana gelmez polisin açtığı ateş sonucu yaralanır. Yaralı halde gözü altına alınarak hastane yerine karakola götürülür. Yoğun işkenceler sonucu katledilir. İşkence saklanmaya çalışılarak

KONFERANS DELEGELERİ

1986 yılı Kasım ayı sonlarında 3. Konferansı'nı yapacak olan Proletarya Partisi militanları konferans hazırlıklarını başlatmak için Dersim'e giderler.

Partizanların bölgede olduğunun ihbarını alan devlet güçleri, bölgeye askeri yığınak yaparak, operasyona geçer. Güçler bakımından dengesizliğe rağmen çatışma geniş bir alana yayılarak saatlerce sürer. 22 Kasım 1986'da bu çatışmada **Hüseyin Tosun**, Rıza Sökmen, **Zeki Uygun**, İbrahim Polat, **Ünal Küçükbayrak**, A. Rıza Boyoğlu, **M. Kemal Yılmaz** ve savaşçılar **Kamile Öztürk** ve **İsmail Doğan** ölümsüzleşir.

Zeki Uygun: Sivas Hafik Kervansaray doğumlu olan Zeki Uygun 1980 öncesi mücadeleye katıldı.

Ünal Küçükbayrak: 1954 yılında Riha Wêranşar'da doğan Küçükbayrak, çocukluk ve gençlik yıllarını devletin ulusal zulmü altında geçirdi. Atılgnlığı ve bitmez tükenmez enerjisiyle militan bir devrimci olan Küçükbayrak, çok zorlu koşullarda görevlerini layıkıyla yerine getirdi.

Hüseyin Tosun: 1956 yılında Dersim Pertek'te doğan Tosun, düşmana karşı son derece amansızdı.

M. Kemal Yılmaz: Zonguldak Karabüklü olan Yılmaz, '80 sürecinde Metris zindanında sorumlu olarak yer almıştır. Zindandan çıktıktan sonra Dersim'de ölümsüzleşir.

Ali Rıza Boyoğlu: 1956 yılında Erzincan Refahiye'de dünyaya gelen Boyoğlu ekonomik nedenlerden dolayı İstanbul'a göç ederek Tuzla'ya yerleşir.

Rıza Sökmen: 1955'te Elazığ'da doğan Sökmen, '80 öncesi mücadeleye katılmıştır.

İbrahim Polat: 1950'te Malatya Kürecik Çevirme köyünde doğdu. İ. Kaypakkaya ile birlikte Sinan Cemgil'i ihbar eden Mustafa Mordeniz'in cezalandırılmasında görev aldı. '76 yılında gerçekleşen hizbe karşı Antep ve Malatya'da tasfiyeciliğin gerçek yüzünü kitlelere anlatarak önemli bir rol oynadı.

Kamile Öztürk: 1956'da Çorum Alaca Eskiyaapar köyünde dünyaya gelen Öztürk 1980'de Proletarya Partisi'ne katılır.

İsmail Doğan: Dersim doğumlu olan Doğan Halk Ordusu savaşçısıydı.

olaya çatışma süsü verilmiştir. Ancak cenazeyi almaya giden ailesi ve yoldaşları işkence izlerini tespit etmiştir. Samsun şehir merkezinde kitlesel cenaze töreni yapılır.

Mustafa Sarıtaş-Şenol Özyurt: M. Zeki Şerit'in ölümsüzlük yıldönümü nedeniyle yapılacak anma eylemleri çerçevesinde Ankara'da hazırladıkları bombalı pankartın kaza sonucu patlamasıyla **Mustafa Sarıtaş** ve **Şenol Özyurt** yaralanırlar. Patlama sesini duyarak olay yerine gelen bekçinin açtığı ateş sonucu 24 Kasım 1979'da ölümsüzleşirler.

Memleket hasretiyle geçen 14 yıl...

H. Merkezi: 16 Kasım... Yıllar önce Kürtçe şarkı yapıp bu şarkıya klip çekeceğini söylediği için lince uğrayan ve yurtdışına sürgün edilen sanatçı **Ahmet Kaya** ölümünün 14. yıldönü-

münde İzmir'de, Ege Üniversitesi İletişim Fakültesi'nde anıldı.

Öğrencilerin yoğun ilgi gösterdiği etkinlikte **Ümit Kıvanç** tarafından hazırlanan "**Uçurtmam tellere ta-**

kıldı" isimli belgeselin gösterimi yapıldı. Belgesel gösterimi öncesi konuşan Ege Üniversitesi öğrencisi **İlke Kılınç**, Kaya'nın halkların birarada yaşayabileceğini gösteren önemli bir sanatçı ve kıymetli bir müzisyen olduğunu söyledi.

Antakya'da bir halk kahramanı; Cemil Hayek!

Coğrafyamız, çeşitli milliyet ve inançlardan, farklı kültürlerden halkımızın binbir emekle yarattığı zengin bir tarihsel kültüre sahiptir. TC'nin Osmanlı'nın bakiyesi olarak tarih sahnesine çıktığı döneme kadar, Osmanlı'nın baskı, zulüm, işkence ve katliamlarına rağmen kimliklerini, kültürel değerlerini bir şekilde koruyup yaşatabilmeyi başaran ezilenler, TC'nin kuruluşuyla büyük bir kuşatma altına alındı. Tekçi bir zihniyetle, Türk ulusu ve Sünni inancı etrafında ayağa dikilen TC devleti, bunun dışında kalan tüm milliyet, inanç ve kültürlere karşı acımasız bir savaş açtı. Ortadoğu'nun bu kadim topraklarında, yüzyıllardır yaşayan emekçi yığınların yarattığı, onlara ait olan ne varsa bir bir yok edilmeye, silinmeye başlandı. Dilleri, inançları, kültürleri, tarihleri hiç yaşanmamış sayıldı. Bu coğrafya tarihte Türk'tü ve yine ilelebet Türk olarak kalacaktı!

1915'te Ermeni ve Rumlara yönelik soykırımla temellerini sağlama alan Türk hâkim sınıfları, Êzidilere, Keldanilere, Asurilere, Yahudilere; Koçgiri'de, Şeyh Sait isyanı bahanesiyle T. Kürdistanı'nda Kürtlere, özetle farklı gördüğü tüm kimlik, inanç ve kültürlere yönelik sistematik bir asimilasyon, imha, inkar politikasını yaşama geçirdi. Bu politikanın bir parçası olarak "çağdaş uygarlık seviyesi" safatası adı altında alfabe değiştirildi. Böylece bu coğrafyanın geçmişten bugüne taşıdığı tüm birikimi bir anda sıfırlandı. Yeni alfabeyi okuyup yazamayanlar bir anda karanlığa mahkûm edildi. Bu adım, "genç" cumhuriyet için yeni bir tarih yazımı anlamına geliyordu.

İktidarı ele geçirenler, geçmişi, yeni kuşaklara kendi istedikleri gibi aktaracaklardı. Bu topraklarda yaşayan çeşitli milliyet ve inançlardan ezilenlerin tarihi, yeni bir yorumdan geçirilecek, "zararlı" olanlar ayıklanacaktı. Bu kapsamda, yeni nüfus politikaları belirlendi, coğrafyanın demografik yapısı alt üst edildi. Türkçe olmayan köy isimleri değiştirildi, "vatanadaş Türkçe konuş" kampanyaları başlatıldı, yoğun bir Türkleştirme ve Sünnileştirme faaliyetine başlandı. Kurulan İstiklal Mahkemeleri ile ülke adeta Azrail'in kol gezdiği kapkaranlık bir diyara dönüştürüldü.

Osmanlı'dan TC'ye asimilasyon, inkâr, imha

Bu asimilasyon, inkâr ve imha politikalarından nasibini alan yerlerden biri de **Antakya** olmuştur. 1938 yılına kadar Suriye toprağı olan bölge,

*Heyhat efkar içindeyim
(anımsar ve düşünürüm)
Bu anıdan biraz sana da vereyim;
Bir tabur askere güç yetirirdi
Bir tabur askere güç*

*Delikanlı dediğin işte böyle olmalı
Milyonla adamın karşısına çıkmalı
Kuşanıp kamaı, keskin hançeri
Beylik tabancayı ve de mavzeri*

*Bu Cemil ki ormanların aslanı
Bunca savaşa bana mısın demedi
Mürşid ve Diyab'tan daha savaştı
Zirden ve Anter'den daha yiğit*

*Kasringil topladılar
Cemil'in kanını içmeye andlaştılar
Ve analarıyla vedalaştılar
Yürelerinde Cemil korkusu*

*Aliço ki suçu sözünde saklı
Cemil ile savaşıyordu aklı
yolunu kesip onu yakaladı
Eşek tepinircesine yerde yuvarladı*

(Yöre Antakya, Kaynak: Çankırı Ailesi.
Derleyen: Önder Çankırı. Arapça Yazım:
Diyap Büyükaşık, Ender Özbay 2008)

Mustafa Kemal'in, ölümünden son birkaç gün önceki "başarıyla anavatan katıldı"! Böylece, bölgeye yönelik Türkleştirme, asimilasyon politikalarına hız verildi. Tarihin en eski yerleşim yerlerinden biri sayılan, onlarca medeniyete ev sahipliği yapan Antakya'nın ismi Hatay olarak değiştirildi. Hay Türklerinin buraya göç ettiği ve Arap-Alevi bölge halkının gerçekte köklerinin buraya dayandığı iddia

edildi. Hatay ismi Mustafa Kemal tarafından bu gerekçe ile uydurulmuştu.

Bölgede yaşayan Arap halkının isimleri, kimlikleri de Türkleştirildi, köy isimleri değiştirildi, bölgenin kültürünün, dilinin öğretilmesi, bu alandaki kurumsallaşmaları yasaklandı. Böylece Arap kültürü ve dilinin gelişimi engellendi, dahası büyük bir darbe aldı. Türk hâkim sınıfları bununla yetinmedi, bölge halkının kültürü, inanç sistematığı yok sayıldı, yasaklandı. Bu topraklarda yaşayan ezilenlerin, yarattığı ilerici kültür, direnişler, ayaklanmalar, halk kahramanları belleklerden silinmeye çalışıldı. "Kurtuluş Savaşı" döneminde Fransız emperyalistlerinin bölgeyi işgaline ses çıkarmayan Kemalistler, emperyalistlere karşı bölge halkının direnişini hep gizledi.

Bir halk kahramanı...

Fransız işgaline, toprak ağalarına, halka yapılan zulme karşı çıkan ve tıpkı **İnce Memed** gibi dağlarda eşkiyalık yapan **Cemil Hayek**, bölge halkının işgalcilere yönelik öfkesinin bir ürünü olarak ortaya çıkmış, bölge halkı tarafından sahiplenilmiş, adına türküler, ağıtlar, şiirler söylenmiştir.

Bugün Antakya'da, Samandağ'da özellikle de hala Arapça türkü, şiir ve ağıt yakan yaşlılardan Cemil Hayek Destanı'nı dinlemek mümkün. Kardeşleri, akrabalarının bir kısmı hala hayatta olan Cemil Hayek, Antakya'nın, Samandağ'ın geçmişinin onurlu bir parçasıdır. Dağa çıkışına dair çeşitli rivayetler olan Cemil Hayek'in yaşamı konusunda ortak nokta Fransız işgaline, zulme ve haksızlığa başkaldırıldığıdır. Zalimin karşısında, mazlumun yanında olan, direnişi ile bölge halkına umut, düşmana korku salan Cemil Hayek, bölge halkı tarafından da çok sevilmiş, sayılmıştır. Cemil Hayek'in Fransızlara karşı koyuşunu anlatan ve bugün de kamuoyuna yansıyan Fransızca belgeler de bulunmaktadır. Bu belgelerde de Hayek'in bölge halkı üzerindeki etkisinden söz edilir.

Anlatımlara göre, Cemil Hayek, Küçük Karaçay (Arapçası Kabak Harnup, Türkçesi Çanakoluk) Hayek sülalesindedir ve kardeşleriyle birlikte öksüz büyümüştür. Bölge halkına zulmeden ağalardan biri kızkardeşine tecavüz eder. O da tecavüz eden ağayı cezalandırır. Adli merciler, jandarma hep ağanın yanındadır. Bunun üzerine devlet, Hayek'in peşine düşer. O da kardeşi İbrahim'le beraber 1928'de

dağlara çıkar. Artık Cemil Hayek, devlet için azılı bir eşkiya, halk içinse bir umut olacaktır. Fransızların Çukurova'yı işgal etmesiyle birlikte Hayek aynı zamanda işgalci güçlere yönelir. Bu durum onun halk üzerindeki etkisini artırır. Cemil, Fransızlar için de azılı bir düşmandır. Devlet, Fransızlarla bir olup Cemil Hayek'in peşine düşer. Bir ara yakalanır ancak konulduğu hapisaneden kaçır. Dağlarda kaldığı süre içinde adil, halktan yana, dürüst ve zalimlere yönelik düşmanlığı ile halkın gönlüne taht kurar. Anlatımlara göre, Samandağ'da (Arapçası Süveydiye) iken halk, onun Harbiye'de olduğunu jandarmaya ihbar eder. Bu arada ona ziyafetler verilir. Başka bir günde Süveydiye'de olduğu ihbar edilir, oysa o Harbiye'dedir.

1935 yılına kadar dağlarda, işgalciye ve Osmanlı artığı devlet mekanizmasına karşı savaşan Cemil Hayek, bir hainin ihbarı sonucu Değirmenbaşı köyündeki bir evde kuşatılır. Fransızlar, devletle işbirliği yaparak tüm bölgeye adeta asker yığar ve ondan teslim olmasını ister. Ancak o ve kardeşi, Fransızlara teslim olmayı reddeder ve son kurşununa kadar çatışır. Ev ateşe verince o ve kardeşi son kurşunları kendilerine sıkır. (Cemil Hayek Destanı'nın son bölümü, ev ateşe verildiği sırada Cemil ile kardeşi arasında geçen konuşmadır.)

Fransızlar, Cemil ve kardeşinin cenazesini sürükleyerek Antakya'ya götürür ve teşhir eder. İşgal sırasında bölgede, eğitim müdürü olarak görev yapan ve bölgeye yönelik çok sayıda kayıt tutan Pierre Bazantay'ın tuttuğu belgede de durum bu şekilde anlatılmaktadır. Cemil, fiziken yok edilmiştir ama bölge halkının yüreğinin derinliklerine gömülmüştür. Bölge halkı, onun direnişini, yaşamını, zalimlere olan kavgasını yaktığı ağıtlar, destanlar ve şiirlerle anlatılmaktadır. Ve Hayek'in bölge halkının yüreğine ektiği isyan tohumları hiç yok olmamıştır. Arap halkı, zalimlere, zulme yönelik öfkesini ve direnişi her daim diri tutmuştur. Onun direniş bayrağı Gezi İsyanı'nda Abdoca'nın, Ali'nin, Ahmet'in kanıyla sulanmış, büyümüştür!

Kaynak: Bir Halk Kahramanı Cemil Hayek: Antakya kırsal çevresinden bir derleme çalışması. Ender Özbay/Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. Yüksek Lisans, Nihat Çay, Cemil Hayek Ağıtı

Devrimci iktidar hedefiyle çalışmalarımıza yüklenelim

Türkiye; sokaklarıyla, meydanlarıyla, doğusundan batısına, kuzeyinden güneyine son 1,5 yıldır sürekli "hareketli" durumda. Gezi İsyanı, 17-25 Aralık yolsuzluk karşıtı eylemler, Soma katliamına tepkiler ve Kobanê serhıldanıyla; gencinden yaşlısına, her mezhepten ve milliyetten kadın-erkek halkımız milyonları bulan sayılarla sokaklara döküldü. Polis çatıştı, komünler kurdu, kendi şiarlarını yarattı. "Arap Baharı" denilen eylemsellikler sürecinde de gördüğümüz gibi; bütün ülkeyi kapsayan, mevcut sistemi sallayan ve doğru bir önderlikle sistemi değiştirebilme potansiyeli taşıyan yangının nerede ve nasıl çıkacağını belirlemek mümkün değildir. Tunus'ta bir seyyar satıcının kendini yakmasıyla başlayan isyanlar nedeniyle son 4 yıldır Ortadoğu'da düzen hükümünü sürdürmekte zorlanıyor. Türkiye'de "3-5 ağacı" koruma saikiyle başlayan hareket, dönemin tüm birikmiş enerjisinin militan bir tarzda ortaya çıkmasına yol açtı. Fakat bunlarla birlikte Türkiye özgülünde ortaya çıkan bu militan enerjiyi, devrimci bir tarzda politik iktidar mücadelesine yöneltecek yetenekte ve hazırlıkta olmadığımız da ortaya çıkmış durumdadır.

Bahsini ettiğimiz nitelikte toplumsal hareketlerin yaşandığı dönemler, öncünün kendini sınırdığı, gördüğü yerlerdir. Marks'ın benzetmesinden hareket edersek; görece sükunet dönemlerinde bir köstebek gibi sistemin altını ne kadar kazdığımız, kazdığımız tünelleri ustalıklarla birbirine ne kadar bağlayabildiğimiz ve gerektiğinde "son vuruş"u ne kadar yapabilme becerisine sahip olup-olmadığımız ortaya çıkmaktadır. Zamanında hazırlıklarını yapamayanların, kitleler içinde yaygın örgütlülükler yaratmayıp, devrimci zoru kullanma perspektifine sahip olmayanların hareket patladığında kendini akışa bırakmak dışında bir seçenekleri olmamaktadır. Gezi, Soma, Kobanê bize bu gerçeği bir kez daha gösterdi.

Gezi İsyanı'ndan çok sonra, ortaya çıkan cılız cüsselerini kapatmak için kendilerine dev aynasından bakanlar, bu sürecin kaybedenleri olacaktır. Çünkü sadece gerçekler devrimcidir! Gerçekler hoşumuza gitmese de devrimcidir... TDH'nin cılız cüssesiyle birlikte; yıllarca köstebek uyamıklığı ve çalışkanlığı gösteremediği de ortaya çıktı. Ama zaten bir cüssenin sıhhatli ve güçlü olması da hareketliliğiyle, çalışmasıyla sağlanır! Yani çalışmayanın, sistemli bir örgütlenme faaliyeti yürütmenin, bunu legal, illegal, silahlı, barışçıl her şekilde yapma uğraşı içinde olmayanın cüssesinin cılız olması dışında bir seçeneği yoktur.

Partizan, bütün alanlarındaki örgütlülükleriyle genel olarak ortaya çıkan hareketliliğe tüm gücüyle katıldı. Fakat eğer bizler komünist öncülersek; ortaya çıkan bu tarihsel önemdeki hareketlere hiç tereddütsüz atılmış olmamız bize yetmez! Bizler ortaya çıkacak muhtemel

Kendiliğinden hareketlerin akışına kapılanlar ve bununla böbürlenener değil; bu hareketleri devlete ve sisteme karşı bir devrim hamlesi haline getirenler olmalıyız. Bizim amacımız budur!

tüm enerjileri örgütlü karşılamakla ve her hareketlenmeden güçlenerek, kitleler içinde hegemonyamızı artırarak çıkmakla yükümlüyük. Eğer ortaya çıkan sonuç bu değilse, sadece koşturup durmuş ve harcadığımız enerjinin nerede nasıl ortaya çıkacağını bilmez haldeyssek; bunu sorgulayacağız.

Kitlelerin hareketini gürül gürül akan bir nehre benzetebiliriz. Bu nehrin akışını yönlendirecek, taşkınlardaki enerjisini işe yarar hale getirecek bir müdahale olmazsa, bunu diyelim ki elektrik enerjisine çevirecek veya sulama kanallarıyla tarım için elverişli hale getirecek bir perspektifimiz ve bunu yapmak için taşkından önce hazırlıklarımız yoksa; taşkın suyun yaratacağı sonuçların ne olacağını kestiremeyiz. Ama tarihten bildiğimiz net bir şey vardır ki, tıpkı bu taşkın su örneğinde olduğu gibi kitlelerin kendiliğinden hareketleri de ezilenleri devrime götürmez.

Demek ki burada, komünist öncünün tarihsel sorumluluğundan bahsediyoruz. Kendiliğinden hareketlerin akışına kapılanlar ve bununla böbürlenener değil; bu hareketleri devlete ve sisteme karşı bir devrim hamlesi haline getirenler olmalıyız. Bizim amacımız budur! Varoluşsal nedenimiz budur! İşte bu nedenle her komitemizin, tek tek her bir militanımızın üzerinde durup, konu edinmesi, tartışması, derinleşmesi, çözümler sunup, pratiğe geçirmesi gereken konu budur. Her çeşit kendiliğinden tarza, uyuşukluğa, "kitleler bizi anlamıyor" a, kendini tekrar edip durmaya, düşünce tembelligine ve tutukluğa sert darbeler vurup, örgütlülüklerimizi sağlamlaştırma, olmayan yerlerde kurma sorumluluğuyla ileri atılmalıyız.

Öncülük, olayların peşinden sürüklenme değildir. Kendiliğindencilik, reformizm, liberalizm vs. akımlar bizlerin hareketsizliğinden, pratiğe sistemli müdahale etmememizden kaynaklanmaktadır. Tam da bu noktada önderimiz Kaypakkaya'nın komünist devrimci çıkışı bizim için daha çok anlam taşımali ve üzerinde daha çok yoğunlaşmalıyız. Çünkü o dönemki bilim reformistlerin "kitlelerin geri durumuna" vurgu yaparak işlerini "kitleleri aydınlatma" için salt çalışma gruplarıyla sınırlayanlara büyük bir darbe vurmuştu.

Bu darbesinin özünü devrimci pratik ve eylemsellik olan özü sayesinde ektiği tohum yarım asra yakındır, devrimci hareketin ana bileşenleri arasında yer almayı başarmıştır. Fakat mevcut anda görevimiz bu öze dayanarak, yaşamın gerektirdiklerine hızlı şekilde yanıt olmak ve sıçramalarla ilerleyişimizi sağlamaktır. Yani yaşamın akışını yakalamakta ve yaşamdan öğrenmekte hızlı adımlar atmamız gerekmektedir.

Egemenler iktidarlarını rızalarıyla bırakmazlar

Gezi, Soma, Kobanê ile tanımladığımız son 1,5 yılın hareketliliklerinin şehirlerde olması dolayısıyla, şehir faaliyeti üzerinde duracağız. Şehir faaliyetlerimiz; esasta gazete dağıtımı, bazen stant açıp, imza toplama, derneklerde-kafelerde "devrim sorunlarını" tartışma, basın açıklamaları yapma, eylem olduğunda gidip katılma olarak ortaya çıkıyorsa, bunun güçlü bir örgütlülük yaratamayacağımızı en baştan belirtelim. Ki bazı alanlarımızda bunların dahi düzenli yapılmadığını biliyoruz. Bu çalışmalar; iktidarı hedefleyen, öncülük iddiası olan bir yapının militanlarının çalışmaları değildir. Bu çalışmalar, günü kurtarma, devrimcilik adı altında kendiliğindenci ve iddiasızlığı yaşatma, sınırlı pratiklerin yarattığı sınırlı fikirlerin kendi çapında, dar bir çevre olarak hüküm sürmesidir. Çalışmalarının esas bu faaliyet olan alanlarımız, hızlı bir şekilde kendilerini gözden geçirmelidirler!

Şehir nüfusu gün geçtikçe artarken, ezilen kesimler derin bir yoksulluk içinde yaşarken, neoliberal politikalarla birlikte kentsel sorunlar tüm yaşamı etkileyecek bir hal alırken; çalışmalarımızın, politik perspektifimizin darlığı kabul edilemez. Şehir faaliyeti; legal-illegal, silahlı-barışçıl her türlü yöntemin ekonomik-demokratik-cinsel-ulusal-mezhepsel-çevresel tüm sorunlar özgülünde kullanılabilmesi ile yürütülür. Bu yöntemlerin devreye girme zamanını ve şeklini belirlemek; çalışılan alana ve en az bunun kadar önemli olan tüm ülkenin genel durumuna vakıf olarak ancak doğru şekilde yapılabilir.

Yani kadro ve militanlarımızın pratik içerisindeyken, teorik ve ideolojik donanımlarını sürekli güçlendirmeleri zorunluluğundan bahsediyoruz. Türkiye'de yılların bize öğrettiği çok temel bir derttir ki; illegal ve devrimci şiddetin devrede olmadığı, temel alınmadığı tüm faaliyetler düşmanın açık saldırısı altındadır ve her seferinde toparlanamadan dağıtılmaya mahkumdur. Bunun ötesinde en son Kobanê'nin gösterdiği sonuçlardan biri de; devletin yasal/yasadışı tüm çetelerini halkın üzerine salması karşısındaki yetersizliğimizdir. Devrimci güçlerin en başta kendilerini savunmaları üzerinden ele aldığımızda dahi; illegal ve silahlı şehir birliklerinin olmazsa olmaz olduğu görülecektir. Şehirlerde devletle işbirliği halindeki uyuşturucu çetelerine, mafyalara karşı mücadele edebilmek için bile söz konusu birlikler kendini dayatmaktadır.

Bunlar güncel sonuçlardır. Fakat biz tarihten ve diyalektik materyalist sınıflar teorisinden de biliyoruz ki; hiçbir egemen sınıf, tarihin hiçbir kesitinde saltanatını savaşmadan bırakmaz. Bu isterse kendi sınıfından kesimler bile olsa; Tarih

boyunca saraylarda kardeş, baba, çocuk tüm saltanat adaylarının öldürülmesinin özü/özeti budur.

Hal buyken; "ayak takımı"na, "çapulculara", sırtlarından saltanat sürdükleri sınıflara egemenliklerini savaşmadan bırakacaklarını düşünmek en basit tanımla ham hayaldir! Bu nedenle, komünist devrimcilerin illegal ve silahlı mücadele yöntemlerinde ustalaşmaları, yazının başında bahsettiğimiz gibi sistem sahiplerinin altını kazacak şekilde illegal çalışmalarını yürütmeleri ve kitle çalışmasını güçlendirici tarzda silahlı mücadele yöntemlerini kullanmaları zorunluluktur. Temel sorun; bunların ne zaman, nasıl devreye gireceğini iyi belirlemektir. Fakat her ne olursa olsun her an hazır bir şekilde bu şehir milislerinin olması zorunluluktur. Dünya halklarının deneyimleri bize bu konuda yol gösterebilir!

Sınırlarımızı aşalım

Şehir faaliyetçilerinin, çalıştıkları alanların özgül sorunlarını çok iyi kavraması gereklidir. Böyle bir faaliyetin amaçları ve kullanabilecekleri araçlar, gitmeleri gereken alanlar, şiarları vs net olmalıdır. En önemlisi yaşamdan öğrenmeyi bilmeleridir. Kafamızda oluşturduğumuz proje ne kadar mükemmel olursa olsun, yaşamda karşılığını bulmuyorsa, o alanda kök salıp/büyüyemiyorsa sorun ne olduğunu sorgulama cesaretine ve yaşamdan öğrenme bilgeliğine sahip olmamız daha da fazla önem taşır. **Kafamızdakileri yaşama dayatmayacağız, yaşamın getirdiklerini kafamıza dayatacağız.** Yani halkımızdan öğreneceğiz, pratiklerden öğreneceğiz. Yani kabuğumuza çekilip, derinleşip(!), her şeye vakıf olmayı beklemeyeceğiz. Hata yapmaktan korkmayacağız ve bu hataları düzeltme gücüne sahip olacağız.

Legal alanlardan sonuna kadar, sistemli bir şekilde faydalanmalıyız. Yani sendikalarla, birlik ve derneklerle, vb.ile ilişkimiz "protokol bırakma" seviyesinde değil, aktif çalışma, yön verme, yönetici olma seviyesinde olmalıdır. Bu araçlar bulunduğumuz alanlarda yoksa kuruculuğunu yapmalıyız.

Çok önemli bir sorunumuz da çalışma alanlarımızda kendimizi sınırlamaktır. Bulduğumuz ilçelerin farklı semtlerine bile gidilmemektedir. Oysa ki eğer örgütlü yoldaşlarımız, faaliyetimiz vs. yoksa komşu illere-ilçelere gitmek ve faaliyet alanımızı genişletmek de bizim sorumluluğumuzdur. Soma'da, Karaman'da, Isparta'da, Zonguldak'ta olamamız, devrimciliği her açıdan sınırlandırılmış bir şekilde ele alışımızla ilgilidir. Mevcut durumu pratiksel olarak aşmak, tüm militanlarımızın sorumluluğudur. Sınırlar ancak devrime tutkun militanlar tarafından parçalanır!

Biz kutlamıyoruz bugünü, çocuk olmak mümkün değil çünkü!

Bir "Dünya Çocuk Hakları

Günü"nü daha kutluyor dünya.

Kim kutluyor diye şöyle bir araştırma yaptığımızda ise görüyoruz ki, bazı "şanslı" çocuklar dışında neredeyse kimse. Belli günlerde, başkanlık vb. koltuklara oturtulmalarının dışında çocuklar hatırlanmıyor çoğu zaman; bir inşaattan düştükleri, bir havan mermisiyle öldürüldükleri ya da istismara maruz kaldıkları zamanlar dışında.

Dünya istatistiklerine dair çeşitli rakamlar, internet ortamında kolayca bulunabilirken, özellikle değinilmesi gereken bir nokta olarak karşımıza çıkıyor **Türkiye'de çocuk olmak**. Zira dünya tepişirken ayaklar altında kalan ve çoğu zaman ezilen çocukların en katmerli ve somut örneklerinin yaşandığı bir mekandır Türkiye.

Neden mi; Türkiye'de 42 bin çocuk sokakta yaşıyor, bu çocukların % 37'si T. Kürdistan'ndan geliyor. Yılda 7 bin çocuk tecavüz ve tacize uğruyor. Son 5 yılda, haklarında koruma kararı alınan ve Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu'nda barınan toplam 14.398 çocuğun 2.678'i, yani yüzde 18,6'sının anne-babası tarafından ihmal veya istismar edildiği görülüyor. Suça itilen çocuk sayısı yılda yüzde 5 ile 10 oranında artıyor, yılda 125.000 çocuk mahkemeye çıkıyor. Çocukların yüzde 11'i hiç okula gitmemişken, yüzde 52'si madde kullanıyor. Altı yaş altındaki çocuklarda fakirlik oranı yüzde 34 iken, bu oran köylerde yüzde 40'a ulaşıyor.

Çocuk istismarı yasalardan başlıyor

Çocuklar anayasada çok dar bir kapsamda ele alınmış; çocuğun korunması ile ilgili bir madde var ama çocuğun geliştirilmesi ile ilgili hiçbir şey geçmiyor; çocuk yok denecek kadar az yer alıyor. Bir defa bu çocuğa devletin verdiği "değeri" çok iyi gösteriyor.

Çocuklara yönelik şiddet, birey-

sel ve aile içinde yaşanan bir problem olarak görülürken, artık devlet destekli organize çetelerin çocuklar üzerinde çocukları belli amaçlarla kullanmak için uyguladığı ve uyguladığı bir yöntem döndü. Eskiden beri dayak bir disiplin aracı olarak görüldüğü için fiziksel istismar zaten çok vardı. Feodal özellikli bir toplum olduğumuz için cinsel istismarı da çok yaşıyoruz ama bir türlü konuşulmadığı için rakamların ortaya çıkardığı, gerçeğin çok az bir parçası olarak kalıyor.

Savaşlarda askerden çok çocuklar ölüyor

Emperyalizmin daha fazla kâr hırsı uğruna, dünya halklarına kan kusturduğu savaşlardan yüzlerce milyon kişi etkilenirken, günümüzde de özellikle Ortadoğu'da devam eden savaştan en çok çocuklar ve kadınlar etkileniyor. Savaşlardaki sivil ölümlerin oranı yüzyılın başında yüzde 5, 1. Emperyalist Paylaşım Savaşı sırasında yüzde 15, 2. Emperyalist Paylaşım Savaşında yüzde 65'ti. 1990'lardan itibaren savaş, çatışma ve saldırılarda ölen sivil oranı ise yüzde 90. Sadece son 10 yılda savaşlarda 2 milyon 325 bin çocuk öldürüldü. 6 milyondan fazlası ciddi şekilde yaralandı veya sakat kaldı. Savaş ortamından ötürü yaklaşık 16 milyon çocuk psikolojik travma geçirdi. 15 milyonu ise evsiz kaldı. Mülteci çocuk sayısının 5 milyonun

Biz basıp bağrımıza çocuklarımızı; savaş oyunu değil saklambaç oynadıkları bir düzen umudunu, çocuklarla beraber büyümeye devam ediyoruz.

üzerinde olduğu tahmin ediliyor.

Savaşlarda çocuklar izleyici değil bizzat hedef durumundadır. Ağaç yerine mayın ekilen topraklarda, mayınlara basıp hayatını kaybeden ve sakat kalan çocuk sayısı ise sürekli artıyor. Her ay 800 çocuk kara mayınlarından dolayı ölüyor. Savaş sonrasında ise yiyecek kaynaklarının yok edilmesinden veya sağlık hizmetlerinin ortadan kaldırılmasından dolayı ölümler yaşanmaya devam ediyor.

Savaşlar devam ederken, çocuk yaşta erken büyümek ve savaşa katılmak durumunda kalan çocukların oyunlarının "gerillacılık" olduğu bu coğrafyada; ailesinin gözleri önünde öldürülen, işkence yapılan, daha anne karnındayken yaşam hakkı elinden alınan çocukların var olduğu bu topraklarda 20 Kasım Çocuk Hakları Günü'nü kutlamak mümkün mü, siz söyleyin. Egemenler kutlayadursun bugünü arsızca, biz basıp bağrımıza çocuklarımızı; savaş oyunu değil saklambaç oynadıkları bir düzen umudunu, çocuklarla beraber büyümeye devam ediyoruz.

RedHack 1,5 trilyon borç sildi

H. Merkezi: Hacker grubu **RedHack**, Türkiye Elektrik İletim A.Ş.'nin sitesini hackleyerek 1,5 trilyon borcu sildi. Eylemden önce "Nerede kalmistik?" ve "Eylem için son

10 dakika hazırmıyız? Emri Berkin'den aldık UYGULAYACAGIZ!" diyen RedHack; "Az sonraki eylemimizi Yırca koylulerine, Validebag'da direnenlere, bu hayatta paradan, mevkiden değerli şeyler olduğunı bilenlere adıyoruz" dedi.

Daha sonra TEİAŞ'ın sitesini

hackleyerek 1,5 trilyon borcu sildiğini ifade eden RedHack Twitter'dan paylaştığı video ile borçları nasıl sildiğini yayımladı. Hack eyleminin ardından "Tayyip'e soylemeyin girip kendi elektirik borclarini siler" diyen RedHack'in bu eylemi yankı buldu.

"Hile ve yalan değil! Gerçek yüzleşme!"

H. Merkezi: 1938'de zulme atılan çığlıkların yankısı hala sürüyor. Kefensiz gömülenlerin mezar yerleri hala gizleniyor. Egemenler bugün AKP eliyle hala Dersim yarasını kanatmaya, çarpıtmaya, oyalamaya devam ediyor. Ancak buna karşı eylemlerle sokağa çıkan Dersimliler bir yandan Seyit Rıza ve arkadaşlarını anarken bir yandan da AKP'nin ikiyüzlü politikasına karşı çıkıyorlar.

İstanbul

14 Kasım günü **Munzur Çevre Derneği**, **Pertekliler Derneği**, **Alibey Köy Dersimliler Derneği**, Avrupa Dersim Soykırım Karşıtı Derneği ve **Dersim Gazetesi** Seyit Rıza ve arkadaşlarının idam edilmesinin 77. yıldönümünde Galatasaray Lisesi'nin önünde buluştular. Eylemde ilk olarak Dersim Katliamı döneminde yaşanan zulme dair kısa kısa anlatılar okundu. Dersim Katliamı'nı anlatan **Zazaca** ağıtların da söylendiği eylemde kimi zaman kitle duygusal anlar yaşadı.

Daha sonra basın açıklamasını okuyan **MÇD** üyesi **Hatun Esen** Dersimlilerin topluca yargılandığı davanın emarelerinin tarihsel bir kin olarak hafızalarda kaldığını vurgulayarak şunları belirtti: "*Buradan AKP hükümetine sesleniyoruz; niyetiniz hile değil gerçek bir özürse kefensiz yatanlarımızın mezar yerlerini açıklayın, dilimize, inancımıza saygı gösterin! Hile ve yalan değil gerçek yüzleşme istiyoruz.*"

Erzingan

Dersim Derneği'nin öncülüğünde Erzingan'da gerçekleştirilen anmaya aralarında **Partizan** ve **YDG'nin** de bulunduğu çok sayıda devrimci, demokratik kurum katıldı. Dersimliler Derneği önünde "**Kerbela'dan Dersim'e, Maraş'tan Sivas'a UNUTMA (xovirameke)**" yazılı pankartın açıldığı eylemde kitle mum yaktı.

Saygı duruşunun ardından Soma ve Ermenek başta olmak üzere hayatını kaybeden işçiler anıldı. Yapılan açıklamanın ve atılan sloganların ardından tüm şehitler anısına lokma (niyaz) dağıtıldı.

Dersimlilerden Bahçeli'ye tepki

İzmir: İzmir Dersim Dernekleri, MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli'nin Dersim katliamına ilişkin sözlerine tepki gösterdi. Konak Eski Sümerbank önün-

de yapılan eyleme aralarında **Partizan**'ın da bulunduğu devrimci ve demokratik kurumlar da destek verdi.

Basın açıklamasını İzmir Dersimliler Derneği adına yapan **Hüseyin Ozan**, bu katliamın sorumlusunun İttihatçı, tekçi Kemalist zihniyet ve kadroları, hangi renge bürünürse bürün-

sün bu politikaları sürdüren ardıllarının olduğunu söyledi. Ozan "*Pirimiz Seyit Rıza şahsında katledilen mazlumlarımızı ve Hakkı deyip de düşen cümle canları bir kez daha saygıyla anıyor, Dersim halkının değerlerine yönelttilen saldırıları kınıyoruz*" diyerek sözlerini tamamladı.

Maltepe Cemevi'nde İzzettin Doğan'a karşı direniş!

Cem Vakfı'na bağlı olan Maltepe Cemevi'nde İzzettin Doğan'ın tetikçileri 13 Kasım günü halka silah çekerek yeni yönetimi devralmaya çalıştı. Cem Vakfı'na bağlı bulunan Maltepe Cemevi yönetiminin 2011 yılında göreve gelmesinin ilk gününden bu yana; halkla beraber yardımlaşma için toplanan bağış ve yardımlar, İzzettin Doğan Vakfı tarafından istenmişti. Bunun üzerine Doğan; bağış paralarını Vakıf'a vermeyecek Cemevi'ne otobüs alan **Yusuf Er**

başkanlığındaki yönetimi düşürerek, parası bol bir müteahhitin başkanlığını çektiği bir ekibi Cemevi yönetiminin başına getirmek istedi.

13 Kasım günü, yönetimi devralmaya gelen Vakıf karşısına Cemevi'nin asil sahipleri, yani Gülsuyu halkı dikildi. Vakıf'ın yönetim için önerdiği kişileri içeri koymayacaklarını kendilerine söyleyen halk; içeri girmek isteyenlere tepki gösteren yaşlı bir kadına hem sözlü hem de fiziki saldırıda buldukları es-

nada Vakıf "adamlarını" döverek Cemevi'nden kovdu.

Aynı akşam Cemevi'nde yapılan halk toplantısında mahalle halkı, yapmış olduğu tartışmalar sonucunda; Maltepe Cemevi'ni, İzzettin Doğan Vakfı'ndan çıkararak halkın yöneteceği bir dernek kurulması kararı alındı. Ayrıca İzzettin Doğan'ın "Cem Vakfı" tabelasının da götürülüp İzzettin Doğan'a teslim edilmesine karar verildi. Gerçekleştirilen direniş sonucu Malte-

pe Cemevi'ni başta Gülsuyu olmak üzere Maltepe halkı yönetmektedir.

(Gülsuyu'ndan bir ÖG okuru)

Validebağ'dan Yırca'ya direnmeye devam!

İstanbul Üsküdar'da bulunan Validebağ Korusu'nun yanında otopark olarak kullanılan alanda cami yapılmak isteniyor. 2012 yılına kadar otoparkın bulunduğu arazi yeşil alan olarak imar planlarında yer alıyordu.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi plan değişikliği ile 167 pafta 1313 ada 197 parseldeki 1200 metrekarelik alanı "dini tesis alanı" olarak değiştirdi. Üsküdar Belediyesi'nin iddiasına göre de "hayırsever bir vatandaş" buradaki dini tesis alanına cami yapmak için müracaat etti. 300 metrekare büyüklüğünde bir butik cami, imam odası ve cami cemaati için sohbet odası projelendirilip Üsküdar Belediyesi'ne sunuldu. 24.09.2014 tarihinde Üsküdar Belediyesi ruhsatı onayladı.

İBB'nin 1/5000 ölçekli Nazım İmar Planı'nda yapılan değişikliğine dava açılmış, alanın yeşil alandan çıkarılıp dini tesis alanına dâhil edilmesine itiraz edilmişti. Mahkeme bilirkişi tayin etti. Bilirkişi raporun sonuç bölümünde "Söz konusu alanın 1/5 bin ölçekli Nazım İmar Planı Tadilatı ile yeşil alandan çıkartılarak cami alanına alınmasının plan yapım ve yöntem ve tekniklerine uygun olmadığı kanaatindeyiz" demişti.

Mahkemenin durdurma kararına rağmen inşaat durmadı. Üsküdar Belediyesi, "Dava İBB'ye açıldı bizi bağlamaz, üstelik de bize tebliğ edilen bir karar yok. Mahkeme kararındaki ada pafta numaraları da tutmuyor, bu karar Validebağ Korusu'nu korumak içindir, inşaatın ise koruyla hiçbir alakası yoktur" diyerek bir açıklama gerçekleştirdi.

Ağaçlar katledildi, eylemciler gözaltına alındı, darp edildi

Belediyenin bu tutumuna karşı kalan son yeşil alanlarını korumaya çalışan halka hem polis hem de kendini polis zanneden zabıtalardan saldırı. 23 Ekim'de toplanan kitle, ağaçların sökülme anında "ağaçlara dokunmayın" diye tepki gös-

Validebağ'dan Yırca'ya, Gezi'den Hevsel'e doğaya, insana, yaşama düşman sisteminiz batsın!

terdi. Ama polis her zamanki gibi TOMA'sıyla, biber gazıyla müdahale edip gözaltı yapmaya başladı. Polis bunları yaparken diğer yandan da İBB zabıtalardan oluşan pankartları tek tek topladı. Hukuksuz bir şekilde ilerleyen cami inşaatına direnenlere karşı yapılan saldırı sabah akşam devam ediyor.

Validebağ direnişi sürerken direnişteki en büyük rolü yine **kadınlar** oynadı. Polisin yoğun biber gazı kullanımına maruz kalan ve sonucunda bir kadının yaralanması diğer kadınların da zarar görmesi nedeniyle 13 Kasım günü kadınlar biraraya gelerek bu saldırıyı protesto etti. Polisin "süpürün" emrini vermesini kadınlar, alanlara ellerinde süpürgelerle, toz bezleriyle polisleri süpürmeye çıkarak tepki verdi. Biraraya gelen kadınlar İBB'ye seslendi: "Polisleriniz, barikatlarımız, bizi yaktığınız biber gazınız olmadan, betonlarınızı dikemiyorsunuz, sizi gözetim altına aldık. Kaçak saraylarınızda direnenleri mücadele edenleri süpürün talimatı verdiğinizizi biliyoruz. Biz valideler evlerimizi

temizlediğimiz gibi bütün kötülükleri temizlemeyi de biliriz"

Validebağ'dan Yırca'ya amaç aynı...

Validebağ'da direniş sürerken bir yenisi daha eklendi. Manisa'nın Soma ilçesinde bulunan Yırca köyünde Kolin şirketi tarafından termik santral yapılması amacıyla 6 bin ağaç katledildi. Köylüler zeytin ağaçlarına sahip çıkmak için ellerinden geleni yapmaya başladı, onlar da Validebağ'da olduğu gibi nöbetler tutarak, saldırıya maruz kalarak ellerinden geleni yapmaya çalışıyor çünkü biliyorlar ki Validebağ'dan Yırca'ya kadar uzanan yaşam alanları ortak savunma ve direniş alanları olduğunun farkındalar.

Bugün İstanbul'da katledilenle Manisa'da katledilen ya da Hevsel'de yok etmek için uğraştıkları Hevsel bahçelerinin arasında hiçbir fark yok. İnsanlar tarihini bugününü ve dününü yaşatmak için insana, ağaca, yaşama düşman karanlık zihniyete inat bütün saldırılara rağmen direniyor ve direnmeye devam edecek.

ması düşünülüyor. Proje sadece meydanı kapsamıyor, "kentsel dönüşüm" de gündemde. Deprem riski taşıdığı açıklanan Sinanpaşa, Türkali, Vişnezade, Ortaköy ve Mecidiye mahallerinde "kentsel dönüşüm" adı ile yıkılarak ranta yeni bir kapı aralanıyor.

Korsakof hastası için özgürlük talebi

İstanbul: Galatasaray Meydanı'nda biraraya gelen İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu üyeleri ve insan hakları savunucuları, F oturma eylemlerine devam ederek hasta tutsaklar için özgürlük istediler. Eylemde kitle adına açıklamayı yapan **Aylin Hacaloğlu**, "Bu şiddet politikaları, mahpusları öldürüyor" dedi.

Wernicke Korsakoff hastası, ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü **Recep Çiftlikbel**'in serbest bırakılmasını isteyen Hacaloğlu, devletin, hasta tutsakların insanca yaşam koşullarını yok ettiği ve tedavi haklarını engellediği için ölümlerine yol açtığını kabul etmesi ve bir an önce tüm hasta tutsakları serbest bırakması çağrısında bulundu.

Cafer Kara mezarı başında anıldı

Maraş: 9 Kasım 2004'te ölümsüzleşen TKP/ML TİKKO gerillası **Cafer Kara**, yoldaşları tarafından mezarının başında anıldı. Anbar Köyü'nde yapılan anmada **Partizan** adına bir konuşma yapıldı.

Yapılan konuşmada Partizan, Kara'nın düşünce ve fikirlerinin kendilerine rehber olduğu belirtildi. Konuşmanın ardından Partizan yemini edildi ve mezar başında okunan şiirlerle anma sona erdi.

Rantın yeni kapısı; BEŞİKTAŞ!

H. Merkezi: Taksim'de "yayalaştırma" projesi adı altında "kentsel dönüşüm" diyerek yapılan rantsal yıkımlardan sonra sıra yeni rant kapısı Beşiktaş Meydanı'nda. Beşiktaş'ta AKP'de Büyükşehir

Belediyesi ve CHP'li Beşiktaş Belediyesi'nin ortak çalışmasıyla meydanın trafikten arındırılması, yayalaştırma adı ile toplu taşıma durakları, otopark, bankalar ve iş yerleri yıkılacak.

Ihlamurdere Caddesi de araç trafiğine kapatılarak, büyük bir otopark yapıl-

Atılabilecek en küçük adım, onlarca programdan daha ilerdedir!

Kobanê'de 15 Eylül'den beri süren tarihi direniş 2. ayını geride bırakırken çatışmalar devam ediyor. IŞİD çetelerinin saldırılarına karşı YPG'nin direnişi ile birlikte ülkemizde ve dünyada ezilenlerin gözü-kulağı ve yüreği Kobanê'de...

IŞİD'in onlarca kenti almasının ardından gelip takıldığı, saplanıp çıkamadığı Kobanê'de genç-yaşlı, kadın-erkek destansı bir direniş sürdürüyor. Direniş, sınırlarını parçalayarak dört parça Kürdistan'da duygusal ve psikolojik bir bütünselliği inşa ederken, savaş da kendi çeperini parçalayarak bütün Kürdistan'a yayılmış halde.

Hem süren direnişin hem de savaşın yarattığı sonuçların, yani göçlerin, geride yaşamlarını terk ederek ge-

len insanların ise varoluşu tablonun karanlık yanını teşkil ediyor. Sınırın her iki tarafında da savaş temel gündem olurken, bu durum bir seferberlik hali de yaratıyor. Ülkemizde sosyalist, ilerici, devrimci ve komünist güçlerin de temelde görevleri burada açığa çıkıyor.

Kürt halkının dost ve düşmanlarını ayırttığı ve yaraya derman olmanın ve bu noktada tutarlı bir pratik sergilemenin elle tutulur tek parametre olduğu bu süreçte, bu tavrı günbegün daha da büyütme sürecin yarattığı devrimci görev olarak önem derecesi ni artırıyor.

"Acıya deva olmak..."
Burada, sürecin neyi gerek-

tirdiği ve devrimci tutumun nasıl olması gerektiği ise en temel tartışmadır. Mao "Politika belirlemeye kitlelerin görüp anlayabileceği somut görüşlerden başlanmalıdır" demektir. Yani gerçek gündemlerden beslenmek, yaşamda en yakıcı olan yerden yaşamı dönüştürmek gerekmektedir. Ancak ülkemizde devrimci ve komünist güçlerin Kürt ulusal sorunu çerçevesinde, şovenizmden sınırlamayan duruşu nedeniyle soruna müdahale kanallarını örgütlemekte eksik kalan hali bilinmektedir. Bunun Kobanê özgülünde belirli oranlarda aşıldığı görülmekle birlikte hala bir nitelik gelişimi sorunu vardır.

Bölge özgülünde edindiğimiz izlenim, kitlelerden uzak olma ve bu nedenle de kitlelerin gerçek gündemlerini örgütleyememe halinin gözle görünür boyutlarını göstermektedir.

Liste uzatılabilir ve bir dizi etken eklenebilir. Toplam tabloda, önemli olan, bu eksikliklere yüklenerek adım atma cüreti göstermemizdir. Kitleleri örgütlemenin, ilk planda dağınık ve sistemsiz de olsa bir asgari temas gerektirdiği net bir gerçekliktir. Temasın olmadığı yerde, yaraya ilaç olunmadığı yerde ve savaşa göre konumlanılmadığı yerde tarih ipi elinden kaçırılanları affetmeyecektir.

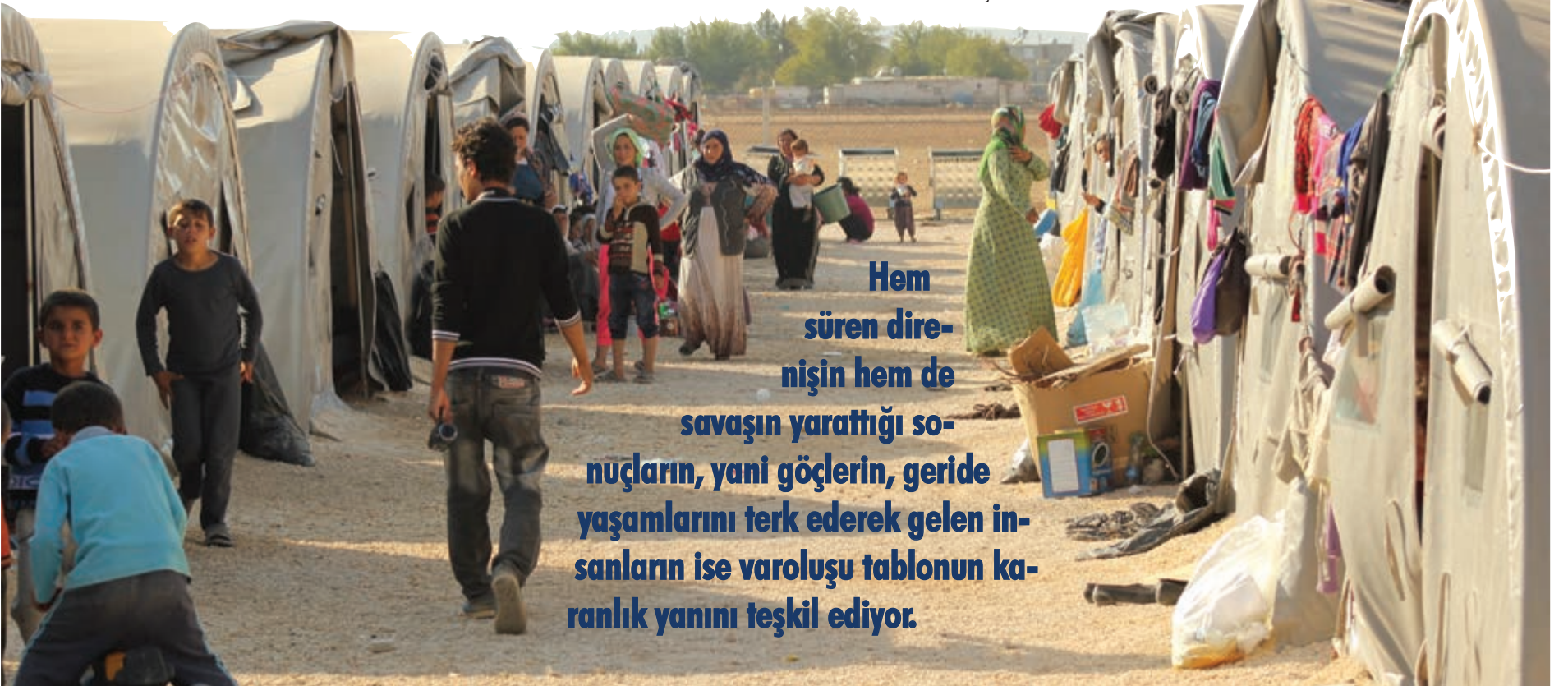
Güncelce birçok devrimci hareket bölgeye ve sürece dair yazıp çizmekte, Rojava Devrimi'nden, dönüştürücü et-

kisinden dem vurmaktadır. Ancak en yakınımızdaki, sınırın bu tarafındaki savaş mağduru Kobanêlilerle ve sınırda savaşa destek nöbetleri ile ilgili olarak bile sergilenen pratik, tartışmaya ihtiyaç bırakmadan sınıfta bırakmıştır.

Bahsini ettiğimiz, bölgenin devrimci dinamizmini açığa çıkartabilmek ve bir devrimci durum yaratabilmek için gerekli asgari zeminedir. Bu noktada cüretle adım atmak ise esas olanıdır. Bilinmelidir ki, öğrenmek pratikte mümkün olmaktadır ve gelişimin temel hedef olması için yazıp çizmekten, tartışıp tüketmekten ziyade ilk elden pratiğe girmek ve kitlelerle hasbıhal olmak gerekmektedir.

Bu nedenledir ki, sınır nöbetleri ve çadır çalışmaları; atılacak en ufak bir adımın karşılık bulacağı, kitlelerin dostlarını-düşmanlarını ayırttığı bir süreçte gerçekten bir değer çıkartacak çalışmalardır. Gidip-gelen, fotoğraf çekip etraf izleyen değil kitlelerin sorunlarına cevap olan olmamız bizi de geliştirecek ve uzun vadede Kürdistan'daki çalışmalarımızın haznesine artılar bırakacaktır. Unutmamak gerekir ki, en küçük bir adım bile onlarca yazılı üründen, programdan daha ilerdedir.

(Bir Partizan)

Hem süren direnişin hem de savaşın yarattığı sonuçların, yani göçlerin, geride yaşamlarını terk ederek gelen insanların ise varoluşu tablonun karanlık yanını teşkil ediyor.